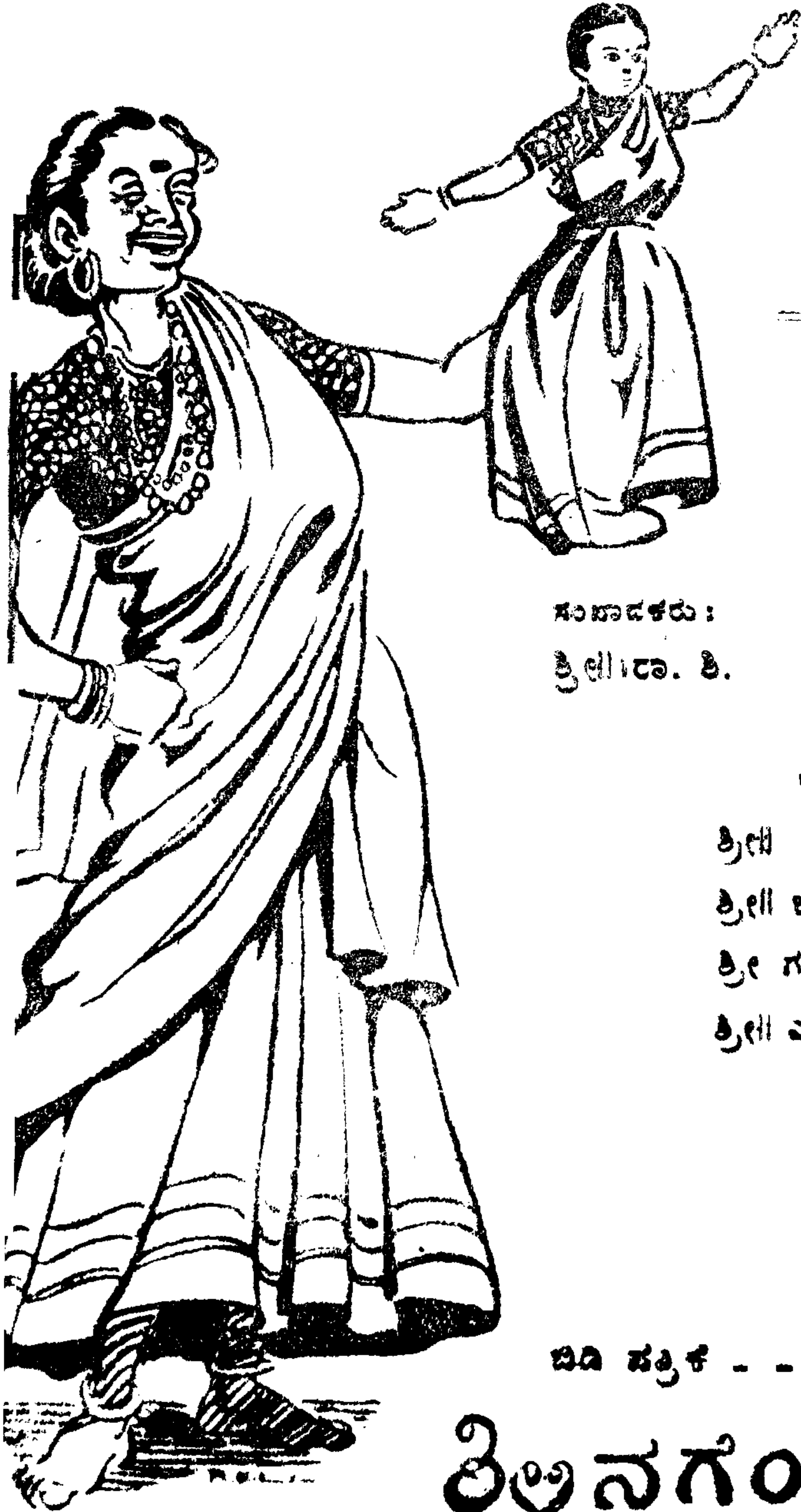

ಹೊರವಂಬಿ

Koravani

ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೪೫

ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆ

ಸಂಪಾದಕರು :

ಶ್ರೀಲಿಂಗಾ. ಶಿ.

ಚಿತ್ರಕಾರರು :

ಶ್ರೀಲಿಂಗಾ. ಕೆ. ಅಪ್ಪಣ್ಣ.

ಬರಹಗಾರರು :

ಶ್ರೀಲಿಂಗಯ್ಯ

ಶ್ರೀಲಿ ಬಿ. ಎ. ಸು.

ಶ್ರೀ ಗುಬ್ಬಣ್ಣ

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಪ್ರಹ್ಲಾದರಾವ್

ಜಿಡಿ ಪತ್ರಿಕೆ - - ಕೇವಲ ಎರಡಾಣೆ

ತಿಲ್ಲನಗೆಯ
ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆ.

ಕೊ ರ ವಂ ಜಿ

ಕೊರವಂಜಿಯು ತಿಳಿನಗೆಯ ಸಚಿತ್ರ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ. ತಿಳಿಹಾಸ್ಯದ ಲೇಖನಗಳು, ಹಾಸ್ಯಗಳು, ಅಣಕವಾಡುಗಳು, ನಗೆ ಹಾಡುಗಳು ಇವುಗಳಿಗೆ ಸರ್ವದಾ ಸುಸ್ವಾಗತವುಂಟು. ಆದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿ ಬರೆದ ಲೇಖನಗಳಿಗೆ ಎಡೆಯಿಲ್ಲ.

ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವವರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಟೈಪುಕೊಂಡರೆ ಬಹಳ ಒಳಿತು. ಸುಲಭವಾಗಿ ಓದುವಂತೆ ತಿಳಿಬರಹದಲ್ಲಿ ಬರೆದರೆ, ಅಚ್ಚಾದಾಗ ತಪ್ಪು ನೆಪ್ಪುಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುವು.

ಸಂಪಾದಕೀಯ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಕರಲ್ಲೂ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬೇಕು.

ಬಳ್ಳೇಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

ಪಾರ್ಷ್ವಿಕ ಚಂದಾ ಅಂಚೆ ಮೂಲಕ ರೂ. ೨-೦-೦

ಜಿಡಿ ಪ್ರತಿ ಕೇವಲ ಆಣೆ ೦-೨-೦

ಚಂದಾದಾರರು ವಿಳಾಸ ಬದಲಾವಣೆಯಾದಲ್ಲಿ, ಕೊಡಲೆ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ, ಬಹಳ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದು.

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ವಿಷಯ	ಪುಟ
೧. ಕುಹಕಡಿಗಳು	೧
೨. ಉರಿಗಾಳು	೩
೩. ಜಾಹೀರಾತಿನ ಬ್ಯಾಂಕು	೫
೪. ಸಮಾಜ-ಸಂಗೀತ	೭
೫. ಲಿಂಗಯ್ಯನ ಪತ್ರಗಳು	೯
೬. ಚಿರಂತನ	೧೩
೭. ಇದು ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆಲ್ಲ—ಅದು ಕಡಿಮೆಯೇ	೧೪
೮. ನವೀನ ಗಾಡೆಗಳು	೧೫
೯. ಅಪಾದಚೂಡಂ	೧೬
೧೦. ಮಂತ್ರಿ	೧೮
೧೧. ಯಶಸ್ಸು	೧೯
೧೨. ನಿರ್ಜೀವ ಪದಾರ್ಥಗಳು ನಜೀವವಾದಲ್ಲಿ	೨೦
೧೩. ಚಕ್ರಕಾಗದ	೨೧
೧೪. ನಾನು	೨೩
೧೫. ಮಾದೇವು	೨೪
೧೬. ಪುಸ್ತಕಗಳು	೨೮
೧೭. ನಾನು ನೋಡಿದ ಸಿನಿಮಾ	೩೧

ಸ ಕ ಲಮಾ ಪ್ರಿಯವಾ ದ

ಸ ಮ ರ ಕಾ ಲ ದ ಲ್ಲಿ

ನಿಮಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ -

“ರಾ ಜಾ ಸ್ನೋ”

ವನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸಿ

ಮಣ್ಯಂ ಮತ್ತು ಕಂಪೆಸಿ

ಬೆಂಗಳೂರು, - - ಮದ್ರಾಸು

ವೈಸುರು ಲ್ಯಾಂಪ್ ವರ್ಕ್, ಲಿ.

ಮ ಲ್ಲೇ ಶ್ವ ರಂ - - - ಬೆಂಗಳೂರು

ಪ್ರಕೃತ ಕಾಲಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಸರಬರಾಜೆಗಾಗಿ ಲ್ಯಾಂಪುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಲಾಗದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ವಿಷಾದವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸ್ಥಳೀಯ ವಿಜಂಟರೊಂದಿಗೆ ಏರ್ಪಾಟುಮಾಡಿ, ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಾಣುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಲ್ಯಾಂಪುಗಳು ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ.

೧ ಗ್ರಾಂಡ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಸ್ಟೋರ್,

ಜಿಕ್ಕಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

೨ ಅಸೋಸಿಯೇಟೆಡ್ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಸರ್ವಿಸೆಸ್,

ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹರಾಜಾ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

೩ ಓರಿಯೆಂಟಲ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಕಂಪೆನಿ,

ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಪುರಂ, ಸಜ್ಜನರಾಯರ ಪಾರ್ಕ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

೪ ಯುನೈಟೆಡ್ ಟ್ರೇಡಿಂಗ್ ಎಂಪ್ರೋವಿಯಂ,

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಹೊರಗಿನ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ :—ಲ್ಯಾಂಪುಗಳು ಪ್ರತಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹಲವಾರು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಈ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಾದ ನಿಖರವಾದ ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಂಡು, ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಬೇಕಾಗಿ ವಿನಂತಿ.

ಲೋದ್ರ-ಗರ್ಭಾಶಯ ಟಾನಿಕ್

ಆಕ್ರಮ ಮುಟ್ಟು, ಬಂಜೆತನ, ಗರ್ಭಜವಾಯು, ನಿದ್ರಾಭಂಗ, ಅಜೀರ್ಣ, ಮಲಬದ್ಧತೆ, ಕೆಮ್ಮು, ತಲೆನೋವು, ಬೆನ್ನುನೋವು ಮುಂತಾದವನ್ನು ವಾಸಿಮಾಡುವುದು.

ಅರ್ಕ-ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜ್ವರ ನಿವಾರಿಣಿ

ಉಷ್ಣಾಯಂಜಾ, ಟೈಫಾಯಿಡ್, ಮಲೇರಿಯ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಜ್ವರಗಳನ್ನೂ ಪ್ಲೀಹ ಮತ್ತು ಪಿತ್ತಕೋಶ ರೋಗಗಳನ್ನೂ ಗುಣಪಡಿಸುವುದು.

ಅಮೃತ-ರಕ್ತಕುದ್ಧಿ ಟಾನಿಕ್

ಎಫೀಮಿಯ, ಮಲಬದ್ಧತೆ, ಅಜೀರ್ಣ, ನಿಶ್ಯಕ್ತಿ, ಬುದ್ಧಿಮಾಂದ್ಯ, ಎದೆಯ ನಿಶ್ಯಕ್ತಿ, ಪ್ಲಾಪಕಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು, ದೃಷ್ಟಿಮಾಂದ್ಯ, ತಲೆ ತಿರುಗುವುದು, ಚರ್ಮ ರೋಗಗಳು ಮುಂತಾದವನ್ನು ವಾಸಿಮಾಡುವುದು.

ವಿಜಂಟರು :

ಸಿಟಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಅಂಡ್ ಜನರಲ್ ಏಜೆನ್ಸಿ,

ಚಿಕ್ಕ ಪೇಟೆ, : : : ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

ಮಕ್ಕಳು ಕೇಳುವ
ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ

?

ಉತ್ತರ

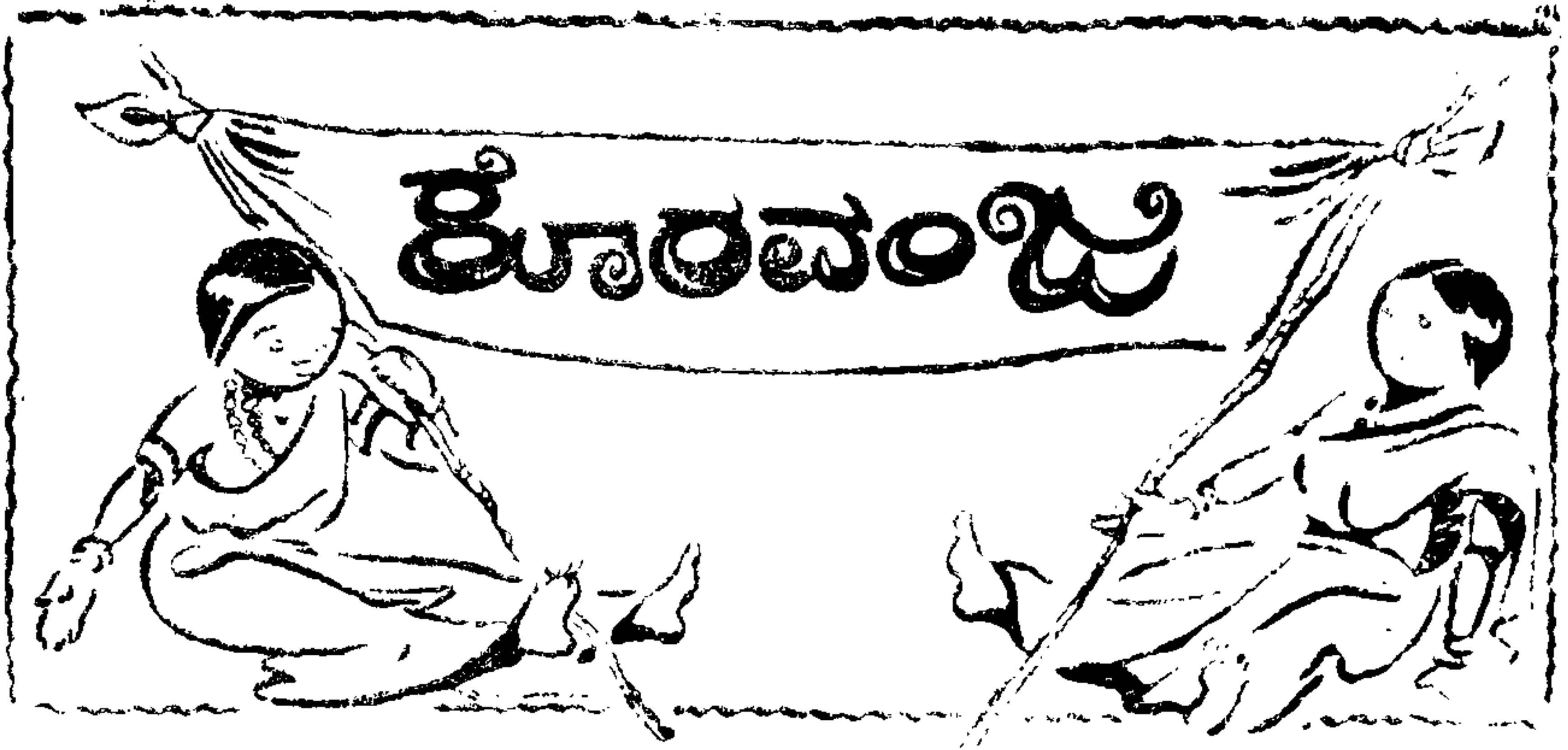
ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಶ್ನಕವೇ

ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳಿಗೆ :-

ಮಕ್ಕಳ ಪುಸ್ತಕ ಕಛೇರಿ,

ನಂ. 4, ಆರ್ಕಾಟು ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ ಬೀದಿ,

ಬೆಂಗಳೂರು 561.

ಸಂಪುಟ ೩]

ಕೊರವಂಜಿ—ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೯೫

[ಸಂಚಿಕೆ ೧೧]

ಕು ಹ ಕಿ ದಿ ಗ ಳು

ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಸಿರಿವಂತರು 'ತುಲಾಭಾರ' ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ಅಕ್ಕಿ ಅಥವಾ ಸೌದೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಬಡವರಿಗೆ ಹಂಚುತ್ತಾರೆಂತೆ.

✱ ✱ ✱

ಅವನು ಹೆದರಿ ಬೆಂಚಾಗಿದ್ದ— ನೋಡಿದರೆ ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಿಥಿಯೋ, ಅತಿಥಿಯೋ ಬಂದಂತಿತ್ತು—ಞ್ನಮಗಾಲದಲ್ಲಿ

✱ ✱ ✱

ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಐರೋಪ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರಗಿಸಿ ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂತೆ.

✱ ✱ ✱

ನಾರಿಯರೊಡನೆ ಸುಳ್ಳಾಹವಳಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಸಂಕ್ಷೋಭಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

✱ ✱ ✱

ಜನಪಕ್ಷವು ಒಂದೇ, ಒಂದು, ಎಂದು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಹೇಳಿಕೆ—

—ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಸಂಕ್ಷೋಭದಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಎರಡು ಮೂರು ಜನರಾದರೂ ಇದ್ದಾರೆಂದು ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆ.

✱ ✱ ✱

ಚಾಕು ಚಮಚ ಹಿಡಿದು ಶಾವಿಗೆ ಪಾಯಿಸ ಸೇವಿಸತಾರಂಭಿಸಿದವನಾರೂ
ಬೇಜಾರು ಸಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

—ಅಷ್ಟು ಜಾಗರೂಕತೆ ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತತೆ ಬೇಕು.

✱ ✱ ✱

ಹಿಂದುಗಡೆ ಕೂತು, ಸಿನಿಮಾ ಕುರುವಾದ ಮೇಲೆ, ಪಿಸು ಮಾತನಾಡಲಾ
ರಂಭಿಸಿದ ನವದಂಪತಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನ ಅಂತ!

—ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿಸದೆ ಇದ್ದಾಗ.

✱ ✱ ✱

ಸೈನ್ಯ ವೈದ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯು ಹೊಸಬನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲೋಸುಗ ಅವನ
ತರಟೆನ್ನೆತ್ತಲು, ಹೊಟ್ಟೆಯಮೇಲೆ ಈರಿತಿ ಹಚ್ಚಿ ಹುಯ್ದಿತ್ತಂತೆ — “ನಮಸ್ತೆ
ವೈದ್ಯರೆ, ಅಹಿಂಸೆಯೇ ಪರಮಗುಣ.”

✱ ✱ ✱

ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಯಾವುದೋ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೈದಿಯೊಬ್ಬನು ಕಸಪರಿಕೆ ಹಿಡಿದು
ಕೊಂಡು, ತನ್ನ ವಶಾರವನ್ನು ಗುಡಿಸಿ, ಚುರುಕು ಚುರುಕಾಗಿ ಹಾದಿಯನ್ನೂ ಗುಡಿಸಿ,
ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಗುಡಿಸಿ, ಕಾವಲುಗಾರರನ್ನು ದಾಟಿ, ಹೊರ
ಗಡೆ ಗುಡಿಸಿ, ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದನಂತೆ.

✱ ✱ ✱

ಅತ ಒಳ್ಳೆ ಮನೆತನದಿಂದ ಬಂದವನಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ.

✱ ✱ ✱

ಈ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಲಗಿಸುವುದು ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಟಿಲ್ಲದ ದಾರಕ್ಕೆ ಹವಳ
ಪೋಷಿಸಿದಂತೆ— ಎಂದು ಮಹಿಳಾ ಸತ್ರಿಕೆ.

✱ ✱ ✱

ಕಾರ್ಯತತ್ಪರತೆಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ನನಗೆ ಬಲು ಸಂತೋಷ.

—ಅದನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ನೋಡುತ್ತಾ ಸಾಲ್ಕಾರು ಗಂಟೆಗಳು ಕುಳಿತಿರಬಲ್ಲೆ

✱ ✱ ✱

ರಷ್ಯನರ ನುಗ್ಗುವಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಜರ್ಮನರು ಲಂಡನ್ನಿನತನಕ
ಹಿಂದಿರುಗಿ ಓಡುವರೋ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಉ ರಿ ಗಾ ಳು

“ಜನಾಪ ಜಿನ್ನಾರವರ ವರ್ಧಂತಿ ಉತ್ಸವದ ಮಹಾಸಭೆಯನ್ನು ಕುಂಭ ಕೋಣದ ಪಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು” (ಪತ್ರಿಕೆ) ಕುಂಭಕೋಣ, ಅಂದರೆ, ಅದು!

“ಬ್ರಿಟಿಷರು ೨೮ ಪೌಂಡು ವೆಪ್ಪಮಿಂಟನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ; ನಾವು ಒಂದು ಔನ್ಸ್ ಕೂಡ ತಿನ್ನುತ್ತಿಲ್ಲ” (ಪತ್ರಿಕೆ) ಉಂಡ ಬಾಯಿಗೆ ನಾವು ಹಾಕುವುದು— ಒಗ್ಗರಣೆ! ಅಲ್ಲವೇ?

ಅಟ್ಟಾಂಟಿಕ ಚಾರ್ಟರಿನ ಪ್ರತಿ ಒಂದು, ಅಮೇರಿಕದ ಒಂದು ಕಡೇರಿಯಲ್ಲಿ ಪತ್ತೆಯಾಗಿದೆಯಂತೆ..... “ಹಾಳು ಚೂರನ್ನುಳಿಸಿದವನೇ ಮೂಢ”

ರಬಕವಿಯಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿದವರೆಲ್ಲರೂ “ಇಂಥ ಸಮ್ಮೇಳನ ಹಿಂದೆಂದೂ ಜರುಗಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವರು..... ಇದರ ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನು?

“ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗೆ ನನ್ನ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ನಾನು ನನ್ನ ಡಿಪಾರ್ಟ್ ಮೆಂಟ್‌ನನ್ನು ತೆತ್ತಿರುವೆನು” ಎಂದು ಒಬ್ಬರು ಉಮೇದುವಾರರು ಹೇಳಿದರಂತೆ

ಜುನಾವಣೆ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ನೇಗಿಲು ಮುಂತಾದ ಗುರುತುಗಳಿರುವುದೇ ಲೇಸೆಂದೂ, ಉಮೇದುವಾರರೆ ಮುಖ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಅವಾಯಕರ ವೆಂದೂ ಹಲವರು ವಾದಿಸಿ ಸಾಧಿಸಿದರು.

“ನಿಮ್ಮ ಈಚಿನ ಗ್ರಂಥ ಬಲು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಬರೆದವರು ಯಾರು?” ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಕುಜೋದ್ಯ ಮಾಡಿದ. ಅದಕ್ಕೆವನು, “ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ! ಅದನ್ನ ನಿಮಗೆ ಯಾರು ಓದಿ ಹೇಳಿದರು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನಂತೆ.

“ಈ ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ನೀವುನೀವೇ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದಾಗಿತ್ತೇ ನಯ್ಯ?” ಎಂದು ಜಡ್ಡಿಗಳು ಕೇಳಿದರೆ, ಅಪರಾಧಿ “ನಾವು ಅದ್ವೈ ಮಾಡಿದ್ದುವು, ಮಾಡೋಮಿ! ಈ ಹಾಳು ಪೋಲೀಸ್ಕೋರು ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಎಳೊಂಡು ಬಂದುಬಿಟ್ಟರು. ಮಾಡೋಮಿ” ಅಂದನಂತೆ.

•

•

•

“ಮೊನ್ನೆ ರೈಲು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದಾಗ ಎಂಜಿನ್ ಕಡೆ ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ಕೂತೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ತಲೆತಿರುಗಿತು, ವಾಂತಿ ಬಂತು.”

“ಅದಕ್ಕೇನು? ಎದುರು ಸೀಟಿನಲ್ಲಿದ್ದವರನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕೂತು ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳ ಬಾರದಾಗಿತ್ತೆ?” “ಕೇಳಿರುವೆ..... ಆದರೆ, ಆ ಸೀಟಿಲ್ಲ ಖಾಲಿಯಾಗಿತ್ತು. ಏನು ಮಾಡೋದು?”

•

•

•

“ನಿಮ್ಮ ಉಪನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ನೀವು ಏನು ಹೇಳಿದಿರಿ?”

“ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು”

“ಏಕೆ?”

“ನಾನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ಉಪನ್ಯಾಸಾನ..... ಕೊಟ್ಟೆ. ಅಷ್ಟೆ!”

•

•

•

“ಮೇಷ್ಟ್ರೆ ! ಈ ಹುಡುಗನನ್ನು ನೀವು ಹೊಡೆಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ತುಂಬಾ ಕೋಮಲ ಇವನ ಸ್ವಭಾವ ! ಬಹಳ ಬೇಗ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ...../ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪುಮಾಡಿದರೆ ಇವನ ಪಕ್ಕದ ಹುಡುಗನನ್ನು ಹೊಡೆಯಿರಿ, ಸಾಕು.”

•

•

•

“ ಸ್ವಾಮಿ! ತಾವು ಉಪನ್ಯಾಸ ಕೊಡುವಾಗ, ಸಭಿಕರು ಕೈಗಡಿಯಾರ ನೋಡಿದರೆ ನೀವು ಮುಗಿಸುತ್ತೀರಾ?”

“ಇಲ್ಲ! ಆಗ ಮುಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕೈಗಡಿಯಾರಗಳನ್ನು ಅವರು ಕಿವಿ ಹತ್ತಿರ ಹಿಡಿದು ನೋಡಿದಾಗ, ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.”

•

•

•

ಜಾಹೀರಾತಿನ ಬ್ಯಾಂಕು

ಯಾವ ಪತ್ರಿಕೆ ತೆಗೆದು ನೋಡಿ, ಯಾವ ದಿನದ್ದು ತೆಗೆದು ನೋಡಿ, ಹೊಸದೊಂದು ಬಾಂಕಿನ ಶಾಖೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬ ಜಾಹೀರಾತು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಊರು ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಗೆ ಇರುವೆಗೆ ಸಕ್ಕರೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು ಜಾಹೀರಾತಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕು. ಒಂದು ಬ್ಯಾಂಕು ತೇಕಡ ಮೂರರಂತೆ ಬಡ್ಡಿಕೊಟ್ಟರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ತೇಕಡಾ ಮೂರು ಮತ್ತೊಂದು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಮೊನ್ನೆ ನಾನು ನೋಡಿದ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಜಾಹೀರಾತು ಬಲು ಹಿತಕರವಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಪಾರುಪತ್ಯೇಗಾರನು, ವಾರ್ಷಿಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣ ಬಲು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅತನು ಹೇಳಿದ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಇವು ಕೆಲವು. ಹೋದವರ್ಷ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಮೂರುಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು. ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಇಪ್ಪತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಪ್ರಸಕ್ತ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಎರಡೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಠೇವಣಾತಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಏಪತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಠೇವಣಿಯ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ದೇಶದ ವ್ಯಾಪಾರ ಅಭ್ಯುದಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಂದರೆ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸ್ಥಿರವಾಗ ಹತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಗಿರಾಕಿಗಳಿಗೆ ನಾವು ಕೊಡುವ ಸಾಲವೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಇದೇ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿ.

ಇದನ್ನು ಓದಿದಾಗ ನನಗೆ ಎದೆಯೇ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಹಾರಹೊಡೆಯಿತು. ತಲೆಯೇ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ತಿರುಗಹತ್ತಿತು. ಕಾಲೇ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಓಡಹತ್ತಿತು, ಕೈಯೇ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಹುಡುಕಹತ್ತಿತು. ಹುಡುಕಿದಾಗ ನಾನು ಠೇವಣಿಯ ಮಾಡುವ ಅನಂಗ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ರಸೀದಿ ಪುಸ್ತಕ, ವಾಸುಪುಸ್ತಕಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದುವು. ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದೆ. ನಾನು ಜಮಾಮಾಡಿದ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕಡೆ ಎರಡೇ ಪಂಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದೆ. ನಾನು ವಿಲೇ ಮಾಡಿದ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಹಾಳೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೂ ಇನ್ನೂ ಪಡಿಸಾರು ರೂಪಾಯಿ, ಹದಿನಾಲ್ಕು ಅಣೆ ಮೂರು ಪೈ ನನ್ನ ಜಮಾಕಣಿಗೆ ಇತ್ತು. ಅನಂಗ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಪಾರುಪತ್ಯೇಗಾರನಿಗೆ ಕೊಡಲೇ ಬರೆದೆ. ಸ್ವಾಮೀ ತಮ್ಮ ಜ್ಯಾಕಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಇಟ್ಟಿರುವ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಪಾವತಿ ಮಾಡಿ. ಪೂರ್ತಿ ಪಾವತಿಮಾಡಿ, ಎಂದೆ. ಅತನು ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿದ. ಹಿಡಿಸುವ ರೂಪಾಯಿ ಅಣೆ ಪೈಗಳನ್ನೇ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ನೇರನೆ, ಜಾಹೀರಾತಿನ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಹೋದೆ.

ಅಲ್ಲಿದ್ದ ನೌಕರನನ್ನು ಕಂಡು, ನನ್ನ ಮುಂದಿನ ಲೇವಾದೇವಿ, ಜಮಾಖರ್ಚು, ದೇಣಿ ಲೇಣಿ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ ಆದರೂ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಹಣ ಸಾಲಪಡೆಯುವ ಮೊದಲು ಸಾಸಿಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಮೊದಲು ನಿಮಗೆಕೊಟ್ಟು ನಂತರ ರಾಜನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದೆ.

ಪಾಪ ನೌಕರ ಸುಸ್ತಾದ, ಅವನಿಗರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲವೇನೋ ನನ್ನ ಮಾತು. ಎಷ್ಟೇ ಆಗಲಿ ಅವನು ನೌಕರ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಪಾರುಪತ್ಯೇಗಾರನ ಆಡಳಿತ. ಆತ ನನ್ನೇ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಪಾರುಪತ್ಯೇಗಾರನ ಕೊಠಡಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಪಾರುಪತ್ಯೇಗಾರನಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. 'ಸ್ವಾಮೀ, ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಗಿರಾಕಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೇ ದೇಶದ ಅಭೃದಯ— ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಪ್ರಗತಿ—ಗಿರಾಕಿಗಳು ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯೇ ವ್ಯಾಪಾರದ ಕುರುಹು, ಈ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಧೈಯವೂ ಅದೇ ಗಿರಾಕಿಗಳಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದು, ಅವರ ವ್ಯಾಪಾರ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು' ಎಂದೆ.

ಪಾರುಪತ್ಯೇಗಾರನಿಗೂ ಅರ್ಥವಾದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಏನಿರೀ ನೀವು ಹೇಳೋದು ಅಂದ. ಹದಿನಾರು ರೂಪಾಯಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ತೋರಿಸಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಮಂದಟ್ಟದಂತೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆಯೋ ದೇವರೆ ಎందుಕೊಂಡು, 'ಸ್ವಾಮೀ ತಾವು ವಾರ್ಷಿಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿತ್ತು ಭಾಷಣ ಜಾಹೀರಾತಿನಲ್ಲಿ ಓದಿದೆ. ಅದರಿಂದಲೇ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಭಾಗವನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿ ಹೇಳಿದೆ. ತಾವೇ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣ ತಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲವೇ' ಎಂದೆ.

'ಓಹೋ' ಎಂದ.

ಆ ಮೇಲೆ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಗ್ರಾಮ, ಹಣದ ಓಡಾಟ, ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ತಾಂಡವ ಇದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಒಂದು ಭಾಷಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆ. ಮುಖ್ಯ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಇಷ್ಟೆ. ನಮ್ಮ ಹಣ ನಾವು ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬೇಕು ಬೇಕಾದಾಗ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಸಾಲ ತೆಗೆಯುವುದೇ ವ್ಯಾಪಾರದ ಕುರುಹು. ನಾವಿಟ್ಟ ಹಣಕ್ಕೆ ಶೇಕಡಾ ಮೂರು ಮತ್ತು ಕಾಲು ಕಡಿನು ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಅದೇ ಹಣದ ಭಾಗ ಒಂದನ್ನು ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಎಂಟೊ ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಗ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಟ್ಟು, ನಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿ, ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕು. ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಆಗರ್ಥವಾಯಿತು. ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆ. ಹದಿನಾರು ಚಿಲ್ಲರೆ ಒಂದಾ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹಿಂತಿರುಗಿದೆ.

ಜಾಹೀರಾತಿನ ಭಾಷಣದ ಭಾಗ ಅರ್ಥವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಒಹಳ ಹೊತ್ತು ಪಾರುಪತ್ಯೇಗಾರ ವಿಶದೀಕರಿಸಬೇಕು.

===== ಸಮಾಜ—ಸಂಗೀತ =====

ಊರು ತುಂಬಾ, ಶನಿವಾರ ತಟಾಯಿಸಿದರೆ, ಒಂದು ಸಂಗೀತ ಸಭೆ, ಪುರ ಭವನ, ಕೇರಿ ತೊಟ್ಟಿ, ದೇವರಸ್ಥಾನ, ರಾಮ ಮಂದಿರ, ರಾವಣಾಸ್ಥಾನ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿ, ಭಾನುವಾರ, ಸರ್ಕಾರಿ ರಜಾ ಎಂದರೆ, ಸಂಗೀತ. ಪೂರ್ತ್ಯಕುಡಿ ಪೂಂಗಾವನಂ, ದಿಮ್ಮಂಗುಡಿ ದಿಗಂತಯ್ಯರ್, ಪಾಪ! ಇನ್ನೂ, ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರಾದ ಎ ಬಿ, ಬಿ ಎಂ, ಎಂ ಎಸ್, ಎಸ್ ಡಿ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಯಾರಾದರೂ ಎಲ್ಲಾದರೂ ರಜಾದಿನ ರಾಹುಕಾಲ ಬರುವ ಮೊದಲೇ ಕಿಯ್ಯಾ ಕಿಯ್ಯಾ ಎಂದು ತೊಡೆತಟ್ಟಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನಾಳು ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಕೇಳಿದಕಣೋ ಎಂದೊಬ್ಬ ಯುವಕ ಹೇಳಿದರೆ, ನಾನು ಹತ್ತುರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಸಂಗೀತ ನೋಡಿದೆ ಕಣೋ ಎಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕಾರಿನಿಂದಲೇ ಕೂಗುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತದ ಹೊಳೆ ಹಿಂದರೆ ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಏನು ಎಂದು ಕೇಳುವಷ್ಟು ಮಟ್ಟಕ್ಕೂ ಬಂದಿದೆ ಸದ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿ.

ಸಂಗೀತ ಶಾಸ್ತ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಯೋಚಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅನ್ನಿ. 'ಶಿಶುವೆತ್ತಿ, ಪಶುವೆತ್ತಿ, ವೇತ್ತಿ ಗಾನರಸಂ ಫಣಿ' ಎಂದನ್ನೆಲ್ಲವೇ, ಈ ಸಭೆ ಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಶಿಶುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ, ಪಶುಗಳನ್ನೂ ಸಂಕಷ್ಟ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ, ಫಣಿಜಡೆಯವರನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುಣ ನೋಡಿ. ಸಂಗೀತ ಕೇಳುತ್ತಾ ಕೇಳುತ್ತಾ ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಾಣಿ ಸ್ವರೂಪೆಲ್ಲಾ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಆತನು ದೈವಪುರುಷತ್ವವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಸಂಗೀತ ಕೇಳುವ ಕಳ್ಳ, ಕಳ್ಳತನವನ್ನು ಮರೆಯುತ್ತಾನೆ, ತಂಗಿಯ ಬೊಂಬೆಯ ತಲೆಯನ್ನೇ ಜೆಂಡಾಡುವ ಅಣ್ಣನು ಸಂಗೀತಗಾರನ ಪಿಳ್ಳುಜುಟ್ಟು ನೋಡಿಯೇ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ತನ್ನ ಹೀನಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದ ಹಾವಿನ ಮುಂದೆ ಪುಯ್ ಎಂದು ಪಿಳ್ಳಂಗೋವಿ ಬಾರಿಸಿದ ದನಕಾಯು ವವನೂ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ.

ಇವೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರೆ, ದುಷ್ಟಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾಗುವುದೋ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆಕಾಶವಾಣಿ, ಗ್ರಾಮಾಫೋನ್, ಜನಪದ, ಬಿಕ್ಷುಕರ ರಾಗಾಲಾಪನೆ, ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಇನ್ನೂ ನೂರ್ಮಡಿಯಾದರೆ, ಮಾನವನು ಬಲುಬೇಗ ದೈವತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದುವನೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವನ ನಾಯಿ ನಮ್ಮನೆಯ ತೋಟಕ್ಕೆ ನಗ್ಗಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬಿಳಿದ ಬದನೇಕಾಯಿ ಗಡಗಳನ್ನು ತುಳಿದಿಟ್ಟಾಗ, ನಾವು ಒಂದು ರೇಡಿಯೋ

ತಿರುಗಿಸಿ. ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವನು ಹುಚ್ಚುಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ. ಹಾಗಾದರೆ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ಅವನ ನಾಯಿ ಸತ್ತು, ಬದನೇಕಾಯಿ ಗಿಡಗಳು ಉಳಿದಾವೇ ಎಂದು ಒಂದು ಯೋಚನೆ. ಹಾಗಲ್ಲದೆ, ಅವನ ಮೇಲೆ ಕೋಟು ಕಫೇರಿ ಹತ್ತಿ, ನಷ್ಟವಾದ ಬೆಳೆಯ ಹಣವಡೆಯುವ ಬದಲು ಇಬ್ಬರೂ ಇದ್ದ ಹಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ. ಇದೊಂದು ಯೋಚನೆ. ಇವೆರಡರಲ್ಲಿ ರೇಡಿಯೋ ಮಾರ್ಗವೇ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೇ. ಸಂಗೀತದ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೇ.—

ಹೋಟಲಿಗೆ ಹಸಿದು ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋದವು ಅನ್ನಿ. ಅವನು ಬಡಿಸುವ ನೋದಲು ರೇಡಿಯೋ ತಿರುಗಿಸಿ ಶಂಕರಾಭರಣಕ್ಕೆ ಶುರುಮಾಡಿದ ಅನ್ನಿ.... ಶಂಕರಾಭರಣಕ್ಕೆ ಮೆರಗು ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಗುರ್, ಶುಯ್ಯ ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳು ಬಂದವು ಅನ್ನಿ. ಈ ಗಲಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯುವುದೇ— ಸಾರಿಗೆ ಬೇಳೆ ಹಾಕಿತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದೇ— ಇವೆರಡೂ ಗೊತ್ತಾಗದೇ ಇದ್ದರೆ, ಅರ್ಜೀನ್ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ, ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಏನು ತಿಂದರೂ ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಂಡು ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣು ನೋಡದೆ ತಿಂದು ಗೂಳಿಗಳಾಗಬಹುದು. ಇವೆಲ್ಲಾ ಸಂಗೀತದ ಫಲ ಅಲ್ಲವೇ?

ಹಾಗೆಯೇ ಯೋಚಿಸಿ, ಮಳೆಬರುತ್ತಿದೆ. ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಜಟಕಾ ಹತ್ತುತ್ತೀರಿ, 'ಚಲ' ಚಲ್ಲರೆ' ಎಂದು ಗಾಡಿಯವ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಾನೆ, ಕುದುರೆಯೂ, ಟಕ ಟಕ ಎಂದು ಟಾರಿನ ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಅಂಬೆಗಾಲಿಟ್ಟಂತೆ ಇಡುತ್ತದೆ. ದೂರದ ಮೋಟಾರು ದೀಪ ನೋಡಿ ವಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಯುತ್ತದೆ, ಇನ್ನೇನು ಕುದುರೆ ಲೋಕರ್ ತಿನ್ನುತ್ತೆ. ಅನ್ನುವಾಗ, ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನ್ ಹಮಾರಾ ಎಂದು ಗಾಡಿಯವ ರಾಗ ತೆಗೆಯುತ್ತಾನೆ. ಕೂಡಲೇ ಕುದುರೆ ಬಿತ್ತು. ಗಾಡಿ ಮುಗ್ಗರಿಸಿತು. ನೀವೂ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನ್ ಹಮಾರಾ ಎಂದು ಭೂವಾತೆಯನ್ನು ಅಪ್ಪುತ್ತೀರಿ. ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿದ್ದರೆ ಮಂಡಿ ತರೆಯುತ್ತೆ, ತಲೆ ಸಿಡಿಯುತ್ತೆ. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನ್ ಹಮಾರಾ ಹೇಳಿ ಬಿದ್ದರೆ, ದೇಶವಾತ್ಸಲ್ಯ ಉಕ್ಕುತ್ತೆ. ಮಣ್ಣು ಮುಕ್ಕಿದರೂ ನಮ್ಮ ಮಣ್ಣು ಎಂದು ಮನೋಭಾವನೆ ಬರುತ್ತೆ; ಜಟಕಾದವನೂ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನ್ ಹಮಾರಾ, ಅಂದಮೇಲೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ರೇಗುವ ಬದಲು ಅವನನ್ನೂ ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಮುಖ್ಯ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ನಾವು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ಥಾನ ಕಲ್ಪಿಸಲೇಬೇಕು.

ಲಿಂಗಯ್ಯನ ಪತ್ರಗಳು

ಸಂಪಾದಕರಿಗೆ,

ಲಿಂಗಯ್ಯನ ಪುಣ್ಯಮಗಳು. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕಿದ್ದು, ಇತ್ತೀಂದೀಚೆಗೆ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು ನಿಮಗಿನ್ನೂ ಮರೆತಿರಲಾರದು. ನಾನು ಹೊರಡುವಾಗ ತಾವಂದಿದ್ದಿರಿ, ನನ್ನ ಅನುಭವಗಳನ್ನೂ, ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನೂ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿರು ಎಂಬುದು. ನನ್ನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮದ ವಿಚಾರ ಇಲ್ಲಿನ ವರೆಗೂ ಯಾರೂ ವಿಚಾರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ, ನಾನಂತೂ ಖಂಡಿತ ಯೋಚಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾವು ಇಷ್ಟು ಸ್ನೇಹ ಇಟ್ಟು ಕೇಳಿದುದು ನನ್ನನ್ನು ತುಂಬಾ ಕೆದಡಿತು. ಹಾಗಾಗಿ ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆಯಾದರೂ ನಿಮಗೆ ಕಾಗದ ಬರಿಯಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಓದುಬರಹ ಬಾರದು, ನಮ್ಮ ಕುಂಪಣಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಓದು ಕಲಿತ ಹಾರುವಯ್ಯ ಒಬ್ಬನಿದ್ದಾನೆ. ಅವನೂ ನಮ್ಮೂರಿನಿಂದಲೇ ಬಂದವನು, ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಅವನು ಬರೆದುಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುನೆಪ್ಪುಗಳಿದ್ದರೆ, ಸಾವಿಬ್ಬರೂ ಬಾಧ್ಯರು.

ಇತಿ, ನಿಮ್ಮ,
ಲಿಂಗಯ್ಯ.

ಇದರ ಜತೆಯಲ್ಲೇ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಿನ ಮೊದಲನೇ ತಾರೀಖಿನ ಕಾಗದ ಬಂದಿತ್ತು.

“ದೂರ ಪ್ರಾಪ್ತದ ಎಲ್ಲೋ”

೧ನೇ ಡಿಸೆಂಬರ್, ೪೪.

ಸ್ವಾಮಿ,

ನಾನು ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮೂರನೇದಿನವೇ, ವೈದ್ಯರೊಬ್ಬರು ನನ್ನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರು, ಅವರ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹೆಬ್ಬಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಇದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಕುಂಪಣಿಯಿಂದ ಪ್ರಥಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ದಳವೊಂದನ್ನು ಎರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು, ತುಂಡಾಂಡಿಗಳೂ ಚುರುಕು ಬುದ್ಧಿಯವರೂ ಆದ ಆರು ಜನರನ್ನು ಆರಿಸಲು, ಬಂದಿದರು.

ಆರಿಸಿದ ಆರರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಈ ವಿಷಯವು ನಿಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂತೋಷಕರವಾಗಬಹುದು. ತಾವು ಬಿಳಿಸಿದ ಈ ದೇಹ, ನನ್ನ ಚುರುಕುಬುದ್ಧಿ ಇವೆರಡೂ ಕಾರಣಗಳಿರಬಹುದು.

ಪ್ರಥಮಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಪಾಠಗಳು ಆರಂಭಿಸಿದವು. ನಾವು ಆರೈದಾ ಎಕಾಗ್ರ ಚಿತ್ರತೆಯಿಂದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಆರಂಭಿಸಿದೆವು. ದೇಹಾಂಗರಚನೆಯನ್ನೂ ವನವಸ್ಥಾಗುವಂತೆ ಹೇಳಿಕೊಡಲು ವೈದ್ಯರು ಒಂದು ಚಿತ್ರಪಟವನ್ನು ಗೋಡೆಗೆ ನೇತುಹಾಕಿದ್ದರು. ಆ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಂಡುಮನುಷ್ಯನ ಮುಖವು ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ನೋವಿನಿಂದ ತಿರುಗಿಕೊಂಡಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸಿತ್ತು. ಅವನ ದೇಹವನ್ನು ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ನಮಗೆ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನೋವಿನ ಕಳೆ ಬರಲು ಕಾರಣ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅತನ ದೇಹದಲ್ಲಿನ ಚರ್ಮವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುಲಿದು, ಮಾಂಸಖಂಡಗಳೂ ರಕ್ತನಾಳಗಳೂ, ನರಗಳೂ, ಅಂತರಂಗಾಂಗಗಳೂ ಕಾಣುವಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಪಾಪ! ಹಾಗಿದ್ದವನು ಯಾತನೆಪಡುವುದೇನಾತ್ಮರ್ಯ! ಶುಧ್ಧರಕ್ತ ನಾಳಗಳನ್ನು ಕೆಂಪು ರಂಗಿನಿಂದ ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದರು, ಮಲಿನ ರಕ್ತನಾಳಗಳನ್ನು ನೀಲಿ ರಂಗಿನಿಂದ ತೋರಿಸಿದ್ದರು, ಹಳದಿ ನರಗಳು ವಿಧವಿಧ ಬಣ್ಣದ ಅಂತರಂಗಾಂಗಗಳು, ಬಲು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಚಿತ್ರಪಟದ ಸಹಾಯದಿಂದ ವೈದ್ಯರು ದೇಹಾಂಗರಚನೆಯನ್ನೂ ಅಂಗಾಂಗಗಳ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರು. ಅಕಸ್ಮಿಕವಾದರೆ ಮೊದಲೇನು ಮಾಡಬೇಕು, ರಕ್ತಸ್ರಾವವನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು, ಮೂರ್ಛೆಬಿದ್ದವನನ್ನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರು.

ಪಾಠಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದವು ಮುಂದಿನವಾರ ಪರೀಕ್ಷೆ ಎಂದು ವೈದ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ನಾಳಿನ ಪಾಠದಲ್ಲಿ, ಹೇಳಿಕೊಡುವುದೇನೂ ಇಲ್ಲ ನೀವು ಇವತ್ತು ಓದಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮಗೆ ಅನುಮಾನಗಳು ಏನಾದರೂ ಬಂದರೆ, ನಾಳೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಂದೆಂದರು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಪಾಠದ ವೇಳೆಯೂ ಬಂತು. ಸಾವಾರ್ವರೂ ಬಂದೆವು. ವೈದ್ಯರೂ ಬಂದರು. 'ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಓದಿರುವಿರಾ? ನಿಮಗೇನಾದರೂ ಸಂದೇಹ ತಲೆದೋರಿವೆಯೇ?' ಎಂದರು.

ಮೊದಲಾಗಿ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನು ಎದ್ದುನಿಂತು "ಸಾರ್" ಎಂದು ಶುರುವಾಡಿದನು. ಈ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಡಗಡೆಯೆಲ್ಲಾ ಕೆಂಪು ರಕ್ತನಾಳಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಎಡಗಡೆಯೆಲ್ಲಾ ಕೆಂಪು ರಕ್ತನಾಳಗಳೋ ಅಥವಾ ಬಲಗಡೆ ರಕ್ತನಾಳಗಳೋ? ಚಿತ್ರದ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತರೆ ಬಲಗಡೆ ಆಗುತ್ತೆ, ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಬಿನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಿಂತರೆ ಎಡಗಡೆ ಆಗುತ್ತೆ" ಎಂದು ಕುಶಾಗ್ರ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೂ ತಕ್ಷಣ ಜವಾಬು ಹೇಳುವ ವೈದ್ಯರು ಎರಡು ನಿಮಿಷ ಅವಾಕ್ಕಾದರು. ಸುತ್ತುಮುತ್ತ ನೋಡಿದರು. ಕುಡಿಯಲು ತಣ್ಣೀರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಮಾತುಗಳು ಅವರ ಗಂಟಲಿನಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಾಣಬಂತು. ಆದರೆ ಧ್ವನಿಗೂಡಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಅವರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು.

ಇನ್ನೂ ಅವರು ಉತ್ತರ ಹೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಜೋರಯ್ಯನು ಎದ್ದು ನಿಂತು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಕೆಮ್ಮಿದನು. ವೈದ್ಯರು ಅವನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿದರು. ಅವನಂದನು, 'ಸಾರ್, ಮೂರ್ಛೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಲ್ಲ, ಮೊನ್ನೆ ನಾನು ನಮ್ಮ ಕ್ಯಾಂಪಾಡೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸುಂಕಣ್ಣನೂ ಬಂದಿದ್ದನು. ನನಗೆ ಬಾಯಾರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲೇ ಷಲ್ವ ಎನಾದರೂ ಕುಡಿದು ಹೋಗೋಣ ಎಂದೆಂದು ಹತ್ತಿರದ ಪಡಪಾನೆಗೆ ಹೋದೆ. ಶನಿವಾರ, ಸುಂಕಣ್ಣನಿಗೂ ಸಂಬಳಬಂದಿತ್ತು. ಆ ಮಾತು ಈ ಮಾತು ಅಡುವನೇಳೆಗೆ, ಸುಂಕಣ್ಣನಿಗೆ ಮೂರ್ಛೆ ಬಂತು. ಬಾಯಿನಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ನೊರೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂತು.

‘ಏನು ಮಾಡಿದೆ ಆಗ’ ? ಎಂದರು ವೈದ್ಯರು.

‘ಗಾಳಿ, ತಂಗಾಳಿ ರಕ್ತಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಲಿ ಎಂದು ನಾವು ಸಾಲ್ಕು ಜನ ಹೊರಗಡೆ ತಂದು ಅವನನ್ನು ಮಲಗಿಸಿದೆವು.

‘ನಂತರ ಏನು ಮಾಡಿದೆ?’

‘ನಾವು ಸುಡಾರಿಸಿಕೊಂಡೆವು, ಸುಂಕಣ್ಣ ಭಾರಿ ಆಸಾಮಿ. ಭಾರ.’

‘ನಂತರ ಕುತ್ತಿಗೆ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸಡಿಲಿಸಲಿಲ್ಲವೇ?’

‘ಸಡಿಲಿಸಿದೆ.’

‘ನಂತರ’

‘ಕೈಕಾಲಿಗೆ ಬೀಡಿಬೂದಿ ತಿಕ್ಕಿ ಬಿಸಿಮಾಡಿದೆವು’

‘ಆಮೇಲೆ?’

‘ತಲೆಗೆಲ್ಲಾ ತಣ್ಣೀರು ತಟ್ಟಿದೆವು.’

‘ಛೇನ್! ಆಮೇಲೆ’

‘ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೊರೆಬರುತ್ತಿದೆ, ಬಾಯಾರಿರಬಹುದು ಎಂದು ನೀರು ಕುಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟೆವು.’

‘ಅ!’

‘ಬಾಯಿಗೆ ನೀರು ಬಿಟ್ಟಿವೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಸುಂಕಣ್ಣ ಎದ್ದು ಕೂತು ‘ಯಾರೋ ಅದು, ಏನೋ ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ’ ಎಂದು ಕೂಗಿದ.

“ಆ ಮೇಲೆ”

ಹತ್ತಿರ ನಾನಿದ್ದೆ, “ಎನೂ ಇಲ್ಲ ಸುಂಕಣ್ಣ, ನೀನು ಸುಸ್ತಾಗಿದ್ದೆ. ನೀರು ಕುಡಿಸಿದೆ.” ಎಂದೆ.

‘ನೀನೇನೋ’ ಎಂದು ಎದ್ದು ನಿಂತುಕೊಂಡ. ಮೂರ್ಛೆ ಬಂದವನು ಎದ್ದು
ನಂತರ, ವಾಪ! ಸುಸ್ತಾದವನು ಬಿದ್ದರೇನು ಗತಿ ಎಂದು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲು
ಹತ್ತಿರ ಹೋದ. ಒಂದು ಬಿಗಿದ, ನನ್ನ ಕಪಾಳಕ್ಕೆ. ನಾನೊಂದು ಕಡೆ ಕುಕ್ಕಿ
ಸಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಕೈಬೀಸಿ ಸುಂಕಣ್ಣ ಧಪ್ಪನೆ ಬಿದ್ದ. ಬಿದ್ದವನೇನು ಮಾಡು
ತ್ತಾನೋ ಎಂದಿದ್ದೆ. ಎಳಲೇ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರಥಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಸಾಕು ಸುಂಕಣ್ಣನಿಗೆ,
ಇನ್ನು ನನಗೆ ಪ್ರಥಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಾಗಲಿ ಎಂದು ನಾನು ಕ್ಯಾಂಪಿಗೆ ಹಿಡಿ ಬಂದೆ.

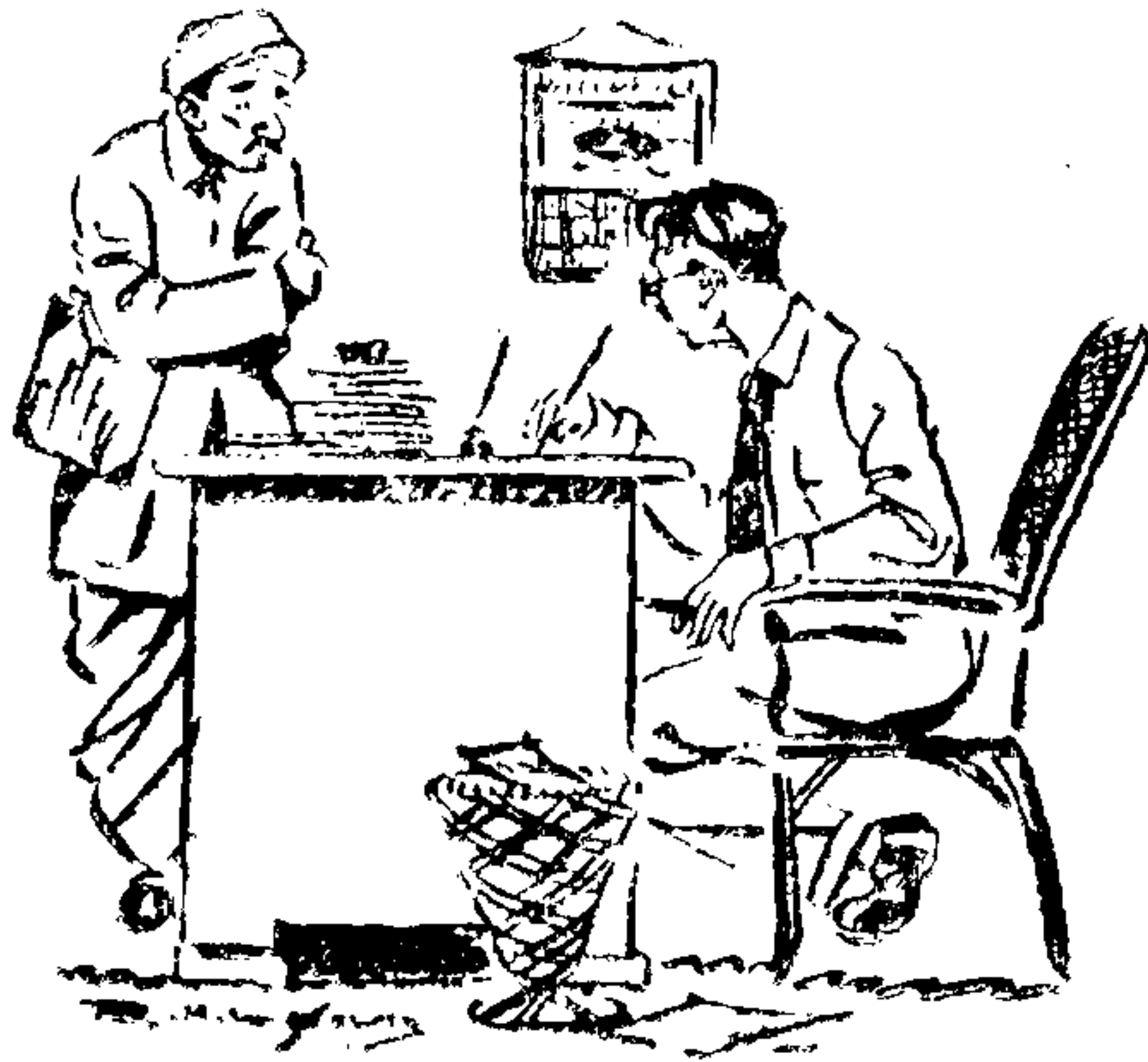
‘ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದ ಸಂಯೋ ಸಾರ್!’ ಎಂದು ಮುಗಿಸಿದ.

ವೈದ್ಯರು ಮೂರು ನಿಮಿಷ ಕೆಂಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಿದರು. ನಂತರ ಮಾತಾ
ಡದೆ ಪಾಠವನ್ನು ಮುಗಿಸದೆ, ಜವಾಬನ್ನು ಕೊಡದೆ, ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಮುಂದಿನ ವಾರ ವರೀಕ್ಷೆ. ಮೊದಲಿದ್ದ ಫೈರ್ ಈಗಿಲ್ಲ ನನಗೆ.

ದೇಗಾದರೂ ಆಗಲಿ. ಈ ತಿಂಗಳು ನಡೆದುದನ್ನು ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು
ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ,
ಲಿಂಗಯ್ಯ

‘ ಎಸ್ರೇ ’

‘ ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಸಾರ್ ’

‘ ಓಹೋ, ವರ್ಗ ಬೇಕು ತಾನೆ ಸಕಪರಾಜು ಇಲಾಖೆಗೆ ? ’

‘ ಹೌದು ಸಾರ್ ’

‘ ಅದೇ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ—

ಈ ಇಲಾಖೆ ಮೆಚ್ಚುಣಿತ್ತು ಆ ಇಲಾಖೆಗೇ ಕೇರಿಸಿ ಬಿಡಿ ಅಂತ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ ’

ಚಿ ರಂ ತ ನ

(ಜೀಂದ್ರಿಯವರಿಗೆ ತೊಂದ್ರಿಯಾಗದಂತೆ)

['ವರ'ನು ಎರಡು 'ಹೆಣ್ಣು'ಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಅದರಿಂದ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡ
ಮೇಲೆ, ಆ ಎರಡು ಮುಖಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ.]

ಆ ಮುಖ — ಈ ಮುಖ

ಏನು ಹೆಣ್ಣೊ

ಏನು ಕಣ್ಣೊ

ಕನ್ನೆ ಎಂಬ ವಂಚಕಾ !

ಹೆದರಿಸಿತ್ತು

ನಡುಗಿಸಿತ್ತು

ಗೃಧ್ರ ರುದ್ರ ನೋಟವಾ !

ವಧು ಪರೀಕ್ಷೆ ಕಾಟವಾ !

||೧||

ಆ ಮುಖ — ಈ ಮುಖ

ಒಂದು ಕಪ್ಪು

ಒಂದು ಬಿಟ್ಟು

ಹೆಸರು ನೋಡೆ ಚಂಪಕಾ !

ಬೇರೆ ಹೆಣ್ಣೆ

ಇಲ್ಲವೆನ್ನೆ

ವಕ್ರ ಹೆಣ್ಣುಳೀಕ್ಷಣಾ

ಬಂದರೇನವಲಕ್ಷಣಾ !

||೨||

ಆ ಮುಖ — ಈ ಮುಖ

ಹೆಣ್ಣು ಅಂತ

ಬಂದೆ ಅಂತ

ಬಂಪರಾಯ್ತೆ ಸಮ್ಮುಖಾ ?

ದಿನವು ಗಂಡು

ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು

ನಡೆಯೆ ಪರಳೆ ತತನಾ

ಅಂತಿಹುದೆ ಚಿರಂಶನಾ !

||೩||

— ೨. ಎ. ಸು.

ಇದು ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆಲ್ಲಾ - ಅದು ಕಡಿಮೆಯೇ ?

ಜೊಂಬಾಯಿನ ಲಕ್ಷಾಧೀಶ್ವರನೊಬ್ಬ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಜುಗುಪ್ಸೆಗೊಂಡು, ಇದ್ದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ತಾನು ಸನ್ಯಾಸಿಯಾಗಿದ್ದು, ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದಿರಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತಸ್‌ವರ್ಡ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದು ಪತ್ರಿಕೆ ಕೊಂಡಾಗೆ ಲಾದರೂ, ಈ ಭಿಕ್ಷಾಧೀಶ್ವರನ ಚಿತ್ರ ನೋಡಿರಬಹುದು.

ಇದನ್ನ ನೋಡಿದಾಗ ನನ್ನ ಪರಿಚಿತ 'ಕೀರ್ತಿಪ್ರಕಾಶ'ನ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂದುದು ಸಹಜ. ಈತನು ನನಗೆ ಮೊದಲು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಮಂಡಿಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ. ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳದ, ಜಿ. ರಾಮಾಲಿಂಗ ನಾನು ಮಂಡಿನೇಡಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಈತ ಅಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಯ ಗುನಾಸ ನಾಗಿದ್ದ ನನ್ನ ಗಾಡಿಗೆ ಇವನೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ತಂದಿಟ್ಟ. 'ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನೂ ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಬಿ. ಎ. ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ನನಗೂ ಸರ್ಕಾರಿ ಚಾಕರಿ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು, ಆದರೆ ಇನ್ನರನಲ್ಲೇ ಮೂರು ಜಾರಿ ಹುಂ. ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಯಿತು, ಬಡವ' ಎಂದ.

ಎರಡನೆಯ ಜಾರಿ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಪ್ರದರ್ಶನಾಲಯ. ನನಗಾಗಲೇ ಹತ್ತುರೂಪಾಯಿ ಬಡ್ತಿ, ಅಗಿತ್ತು. ಅವನು ಪ್ರದರ್ಶನಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದಾಳಾಗಿ ದ್ದ. 'ಎನ್ರಿ ಸಾಹುಕಾರರೆ' ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸುವ ಹಾಗಾಗಿದ್ದ. 'ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮಿ ನಾನೂ ಓದಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಇರಬಹುದಾಗಿತ್ತು, ಲೋ ಯರ್ ಸೆಕಂಡರೀಗೆ ನಮ್ಮಪ್ಪ 'ಓದು ಮುಗಿಸೋ ನನ್ನ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹಾ' ಎಂದ. ಹಾಗಾಗಿ ಹೀಗಾದೆ' ಎಂದ. ನನ್ನ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಅಪನಿಗೆ ಹತ್ತು ಇತ್ತು ಅಂದಮೇಲೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ.

ಮೂರನೆಯಸಾರಿ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ನನಗೆ ಅಮಿಲ್ಟಾಟ್ ಕೆಲಸ. ನಮ್ಮೂರಿನ ಮಾನ್ಯರೊಬ್ಬರು 'ಕೀರ್ತಿಪ್ರಕಾಶ' ಬಿರುದು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಏರ್ಪಟ್ಟ ಕೊಠಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖಭಾಷಣ ನಮ್ಮ ಅದ್ವಿ. "ಸಭಿಕರೆ, ನಾನೇನೂ ಓದಿದವ ನಲ್ಲ—'ಕೀರ್ತಿಪ್ರಕಾಶ'ರ ಅಭಿನಂದನೆಮಾಡಲು ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಹುಸಾಯಿ ಸಿದ ಕಾರಣ ತಿಳಿಯದು, ನಾನೂ ಓದಿದ್ದರೆ—ನನ್ನನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ—ಇವರಂತೆ ಒಳ್ಳೆ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿರಬಹುದಾಗಿತ್ತು—ಫುಟವಾಗಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ತಿಳುವಿಹಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೇ ನನ್ನ ಓದು ಮುಗಿಯಿತು—ಜೀವನಸಂಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ನನಗೆ ಈ ಗೌರವ ಏಕೋ ಹೇಳಲಾರೆ—" ಇತ್ಯಾದಿ. ಈ ಗೌರವ ನೀನು ಕೊಟ್ಟ ಏನೂರು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಎಂಟು ನಾನು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಿ ?

ಕಡೆಯ ಸಾರಿ ಕಂಡಾಗ ಇವನಿಗೇ 'ಕೀರ್ತಿಪ್ರಕಾಶ' ಬಿರುದು ಬಂದಿತ್ತು— ಅಗ ಹೇಳಿದ "ಮೊದಲು ಹದಿನೈದು ವರುಷ ನಾನು ಬೀದಿಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದೆ"—

ನವೀನ ಗಾದೆಗಳು ೨

(ಚುನಾವಣೆ ಕೋಲಾಹಲ)

ಮಂತ್ರಿ ಯಾಗೋ ಮಹರಾಯ, ಅಂದ್ರೆ ಕೊಡು ನನಗೆ ಓಟು, ಅಂದ.

ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ಸುಸ್ತಾಗಿ ತನ್ನ ವೋಟು ತಾನೇ ಮರೆತ.

ವೋಲಿಂಗ್ ಬೂತೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಖಾಲಿಪೇಪರ್ ತುರುಕಿದ.

ರುಜು ಹಾಕೋಡು ಕಲಿತವನು ವೋಟಿಂಗ್ ವೇವರಲ್ಲೂ ರುಜು ಮಾಡಿದ.

ಹತ್ತಲ್ಲೊಬ್ಬನನ್ನ ಅರಿಸು ಅಂದ್ರೆ ಎಲ್ಲದರ ಹತ್ತವೂ ಕತ್ತಿ ಗುರ್ತೇ.

ಕಾನು ಕೊಟ್ಟವನಿಗೆ ಮೋಸ, ಕಾರು ಕೊಟ್ಟವನಿಗೆ ಟಾರು.

ವೋಟು ಕೊಡೋ ತನಕ ಅಯ್ಯ!, ವೋಟು ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ದೈಯ್ಯ!

ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಒಬ್ಬನಿಗೆ, ಬಚ್ಚಿಟ್ಟದ್ದು ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ.

ಮುಖ ನೋಡಿ ಮಣೆಹಾಕು; ಮುಖದ ಮೇಲಿನ ಮುದ್ರೆ ನೋಡಿ ವೋಟು ಹಾಕು.

ಕಾಗದ ಇಲ್ಲದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಗದದ ನೋಟೇ ಕೇಳಿದ.

ಘನವಾದ ವೋಟಿಗೆ ತೂಕದ ಹುರಿಯಾಳು.

ಆ ವಾ ದ ಜೊ ಡಂ

ಮರಿಲಿಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಒಂದು ಶೆಳೆಯ ಬಾರಿ ಹ್ಯಾಟ್ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅವನ ಬರುಡೆಗೆ ಅದು ಸಾಂಗವಾಗಿ ಸರಿಗೂಡಿತು. ತಾಯಿ ಮೇಲಣದವನಿಗೆ ಜುಟ್ಟು ಹಾರಿತು. ಹಣೆಯ ಮೇಲಣ ಏಳೂತಿ ಅಳಿದುಹೋಯಿತು. ಸಿನಿಗಲೆರದರ ಹರಳುಗಳ ಉದುರಿದುವು. ಖಾಸಾ ಮೂಗಿನ ಸರಳಲ್ಲೇ ಮುಳುರಿಕೊಂಡಿತು. ಪ್ರಾಯಿಗೆ ತಂಬಾಕಿನ ಕಡ್ಡಿ ಬಂತು. ಕೊರಳಿಗೆ ಹೊಗೆ ಬಿಡಮ್ಮಿತು. ಉತ್ತರೀಯ ಕಿರಿದಾಗಿ ಸತ್ತನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಗಂಟು ಕಟ್ಟಿತು. ಅಂಗಿ ಬಿಡುಬಿಡಾಯಿತು. ಎಡೆಯ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಹಸುಗಿರಿಗಳು ಓಡಿಹೋದುವು. ಕೊಟ್ಟಿದ ಹೆಮ್ಮೆಯೊಡನೆ ಕೆಸರೊಳಗೆ ನಲಿದಾಡಿತು. ಕೈಗೆ ಕಿರುಸ್ವಿತ್ತ ಹತ್ತಿತು. ಕಾಲಿಗೆ ಕುಪ್ಪಸ ಸುತ್ತಿ ಕೊಂಡಿತು. ವಾದರವೈಯ ತೊಗಲು ಹೊರಗಾಲಿನಾವಂತಿತು. ಅಂಗಾಲು ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರ ಜಿನ್ನಮೇಲೆ ಕುಣಿಯಿತು. ಹೆಸರೇ ಅಳಿದು ಕೊಸಲು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದು 'ಗಣ್' ಎಂದಾಯಿತು.

ಮಂತ್ರಿ

ಸೀಟು ಸಿಕ್ಕರೆ, ಕೊಳ್ಳರೋ, ನೀವೆಲ್ಲರು, ಸೀಟು ಸಿಕ್ಕರೆ,
ಕೊಳ್ಳರೋ ||ವಲ್ಲ||

ಸೀಟು ಸಿಕ್ಕಿದ ಮಿಷಿ ಬಲ್ಲವರೆ ಖಲ್ಲರು
ಫುಲ್ಲ ಮಾಧವ ಶ್ರೀ ವಾಸರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ || ಅನುಪಲ್ಲ ||

ಹತ್ತು ಕಡೆಗಳಿಂದ ಹೊತ್ತು ತರುವರಲ್ಲಾ!
ಒತ್ತೊತ್ತಿ ಮೋಟನ್ನು ತುಂಬುವರಲ್ಲಾ !
ಎತ್ತ ಹೋದರೂ ನಮ್ಮ ಅತ್ತು ಕರೆವರಲ್ಲಾ !
ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಾನವಿದತಿಲಾಭ ಬರುವಂಥ || || ಸೀಟು ||

ನಷ್ಟ ಬೀಳುವರಲ್ಲಾ! ನಾಥ ಬಡಿವುದಲ್ಲಾ!
ಎಷ್ಟು ಬೈದರೂ ಮತ್ತೆ ಕಷ್ಟ ಬೀಳುವರಲ್ಲಾ!
ಕೊಟ್ಟಕೂಡಲೇ ಮೋಟು ಮತ್ತೊಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಓಟ,
ಕಟ್ಟಿದುವೆಯಂತೆ ಪಟ್ಟುಹಿಡಿದವರಲ್ಲಾ!

ಗಲ್ಲಿ ಗಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗುಲ್ಲೆಬ್ಬಿಸುವರಲ್ಲಾ!
ಹಲ್ಲ ಕಿರಿಯುತಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಾಪ ಮಾಡುತಾ
ಸಂತತ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಸವಿಗೊಂಬ
ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದ ಪೀಠದಿ ಮಂಡಿಸುವ || ಸೀಟು ||

ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗ ಈಗಾಗಲೇ ಸಿನಿಮಾ ರಾಣಿಯಾಗಿ, ಕಡೆಗೆ ಸಾಬೂನು ಜಾಹಿರಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ತನ್ನ ಛಾಯಾ ಚಿತ್ರ ನನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಶೋವಂತಳಾಗಿದ್ದು ಅಷ್ಟೇನೂ ಹೆಚ್ಚಲ್ಲ. ನಿನ್ನೆ ನಿನ್ನೆ ಹೊಟ್ಟೆಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ನಗುತ ನಗುತ ಕಾಫಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟ ಮಾಲೀಕ ನಾಳೆ ಸಚಿವಶೇಡಿಗೆ ಸೇರಿ ಹಳ್ಳ ಹಳ್ಳಗಳಲ್ಲೂ ಗರುಡಗಂಭದ ಶಂಕುಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದೂ ಹೆಚ್ಚಲ್ಲ, ಹಠಾತ್ತನೆ ಕೀರ್ತಿಶಿಖರಕ್ಕೆ ಏರಿದ ಇವರುಗಳು ನಮ್ಮ ಸೋಮು ಮುಂದೆ ಏನೇನೂ ಇಲ್ಲ.

ಸೋಮು ಇಂದು ಊರಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನಗುವಿನ ಅಲೆ ಹರಿಸಿದವನು. ಇದ್ದವ ರೆಲ್ಲಾ ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ನಗುವಂತೆಮಾಡಿದವನು. ಒಂದೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಹಾರಿ ಬಿಕ್ಕಿ ನಗುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದವನು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ತನ್ನ ಹಾಸ್ಯ ಹೊಳೆಯ ಹರಿದಾಟದ ಅರಿವು ಇಲ್ಲದವನು. ಅಂಥಾ ಪ್ರಚಂಡ ಸೋಮು,

ನರರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಒಂದು ಗುಣವನ್ನೆತ್ತಿ ತೋರಿಸಿ, ಯಾವ ಹಾಸ್ಯ ಗಾರನೂ ಹಿಂದೆಂದೂ ಸಾಧಿಸದ, ಮುಂದೆಂದೂ ಬಹುಶಃ ಸಾಧಿಸಲಾರದ ಸೋಜಿಗವನ್ನು ಕಾಣಿಸಿ ಕೇಳಿಸಿದವನು ಸೋಮು.

ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ನಕ್ಕವರು, ಕಾಲುಗಂಟೆ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಗುಳುನಗೆ ಹೊತ್ತವರು, ಯಾರೂ ಈ ರೀತಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾದರೂ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಸಾಸ ಮಾಡಿದರೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯಲಾರದೆ ಹೋದರು. ಅತಿ ತೀವ್ರದಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿಶಿಖರಕ್ಕೆ ಹಾರಿ, ಹಾಗೂ |ಅನಾಮಧೇಯರಾಗಿದ್ದರೆಂದರೆ| ಈ ಲೋಕ ದಲ್ಲೇ ಒಬ್ಬ ಸೋಮು.

ಯಾಕೆಂದರೆ ನೋಡಿ, ಇಂದು ಪ್ರಚಂಡ ಸಖೆ ಪುರಭವನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯು ತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಪ್ರಮುಖ ಶ್ರೇಷ್ಠನು, ಕಹಳೆ ಜಾಯಿಗೆ ಮುತ್ತು ಕೊಟ್ಟಹಾಗೆ, ಮೈಕ್ರೋ ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಹಿಂದುಗಡೆಯಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಬೇಸರಪಟ್ಟ ಸೋಮು, ಜೋರಾಗಿ, ಜರ್ಜರಿಸುವ, ಸಕಲ ರಾಗಮಿತ್ರದ ಗೊರಕೆಯನ್ನು ಹುಯ್ಯುತಾರಂಭಿಸಿದ.

ನಿರ್ಜೀವ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಸಜೀವವಾದಲ್ಲಿ

— 0 —

ಮುಡಿದಿಹ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವಿನ ಮೊಗ್ಗು
ಹೆಣ್ಣಿನ ಅಂದವ ಕಂಡರಳುವುದೇ ?

ಬಿಡವನು ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯನು ಮೊಗಲು
ಬಾಗಿಲು ಕೂಡ ಬಡಿದೀತೆ ?

ಪೆಂಕನು ಉಂಬಲು ಕುಳಿತನು ಎಂದತೆ
ಅನ್ನವು ನಾಣಿ ತೀನ ಎಂದೆನ್ನುವುದೇ ?

ಕಳ್ಳನ ಕೈಯನು ಬಿಟ್ಟು ಕಲ್ಲು
ತಾಣೆಯ ಕಂಡು ಕರಗೀತೆ ?

ಎಲೆಯನು ಎತ್ತೋ ಗುಂಡ ಎಂದರೆ
ಎಲೆಗಳು ತಾವೇ ಮುದುರುವೆನೆ ?

ಫಾರತೀಯನು ಇದೆನ್ನ ಭೂಮಿ ಎನಲು
ಮಣ್ಣಿದು ಕೂಡಾ ಮುನಿದೇಳುವುದೇ ?

ಬ್ರಹ್ಮನ ಕುಲಜನು ಬರೆಯಲು ಹೋದರೆ
ಅರ್ಜಿಯು ತಾನೇ ಗರ್ಜಿಸಿತೆ ?

ಅಮೆರಿಯು ಗಾಂಧಿಯ ತಬ್ಬಲು ಬಂದರೆ
ಖದ್ವರು ಎಳೆಎಳೆಯಾದೀತೆ ?

ಪಾದಿಯಲ್ಲೋಗುವ ಕುನ್ನಿಯ ಕಂಡು
ಮಿಲಿಟರಿ ಅರಿ ಕುಂಟೀತೆ ?

— 0 —

ಚಕ್ರ ಕಾಗದ

ನನಗೊಂದು ಕಾಗದ ಬಂತು — ಮೊನ್ನೆ — ಸ್ವಟಪಾದ ಕೈಬರಹ. ಒಂದು ಹಾಳೆ ತುಂಬಾ ಬರೆದಿತ್ತು. ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಎನತ್ತು ಗೊತ್ತೇ? ಈ ಕಾಗದವನ್ನು ಒಂಭತ್ತು ಬಾರಿ ತಿರುಗಿ ಬರೆದು, ಒಂದೊಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಪ್ರಿಯ ಮಿತ್ರನಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ. ಹಾಗೆ ಕಳಿಸಿದಲ್ಲಿ ದೇವರು ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಒಂಭತ್ತನೆಯ ದಿನವೇ ಇಂತಹವನಿಗೆ ಒಂದು ಪಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಲಾಟರಿ ಹಣ ಬಂತು, ಇಂತಹವನಿಗೆ ಗಂಡು ಮಗುವಾಯ್ತು. ಇಂತಹವನಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿತು, ಹಾಗೆ ನೀವು ಬರೆದು ಕಳಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ, ಅನಾಹುತ ಬುಡಿತ. ಎನಾದರೂ ಕಟ್ಟಿದ್ದು ಆಗೇ ಆಗುತ್ತೆ. ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಬರೆಯಬೇಡಿ. ಇದರ ನಕಲನ್ನು ಕಳಿಸಿದರೆ ಸಾಕು.'

ಒಂದು ಕಾಗದಕ್ಕೆ ಒಂದೂವರಾಣೆ ಸ್ವಾಮ್ಯ. ಒಂಭತ್ತು ಕಾಗದಕೆ ಹದಿಮೂರು ಚಿಲ್ಲರೆ ಆಣೆ. ಉಣ್ಣಲಿಲ್ಲ, ತಿನ್ನಲಿಲ್ಲ, ಸುಮ್ಮನೆ ಹದಿಮೂರಾಣೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ, ಒಂಭತ್ತನೇ ದಿವಸ ನಮಗಾಗುವುದು ಗೊತ್ತೇಗೊತ್ತು. ಯಾವ ದೇವರೂ ನಮ್ಮ ಹಣೇ ಬರಹ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ, ಅಂಥಾ ಗಟ್ಟಿ ಹಣೇ ಬರಹ. ಅದೂ ಕಪ್ಪು ಹಣೆಯಮೇಲೆ ಬರೆದಿದ್ದು. ಸುಲಭವಾಗಿ ಅಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ, ಮೊದಲೊಂದು ಸಲ ಹೀಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾಗ ದೇವರಿಗೆ ಲಂಚ ಕೊಡುತ್ತೀನಿ ಎಂದು ಹರಸಿಕೊಂಡೆ. ಪಾಸಾದರೆ, ಒಂದು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಒಡೀತೀನಿ ಎಂದೆ. ಆಗೇನಾಯ್ತುಗೊತ್ತೆ. ದೇವರೇನೋ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಆಸೆಗೆ ನನಗೆ ಉತ್ತರ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ನಾನೂ ಬರೆದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ, ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಕ, ಯಾರಿಗೋ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಅಂತ, ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನೇ ತಿರುಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಸರ್ತಿ ಇಟ್ಟರು, ನನಗೂ ದೇವರಿಗೂ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ವಂಗನಾಮ ಹಚ್ಚೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈಗ ಒಂಭತ್ತು ಕಾಗದ ಬರೆದು, ಒಂಭತ್ತು ಜನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಕಳಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಶತ್ರುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಛೇ! ಛೇ!

ಆದರೂ ಹೆದರಿಕೆ, ಬರೆದು ಕಳಿಸದೇ ಇದ್ದರೆ, ಏನು ಅನಾಹುತವೋ? ದಾರಾಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ, ಈ ವಿಲಿಟರಿ ಲಾರಿ ಅವಾಂತರ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೋ, ಅದು ತಪ್ಪಿದರೂ ಈ ಜಟಕಾಗಳು ಸುಮ್ಮನಿಡ್ತಾವೇ ಎಂಬ ಭಯ, ಕಾಲು ಮುರಿದು ಮೂಲೇಲಿ ಕೂತರೆ ದುಡಿಯುವವರಾರಪ್ಪ ಎಂದು ಭೀತಿ. ಒಮ್ಮೆಲೇ ಹರಹರ ಎಂದರೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಇದ್ದೂ ಇಲ್ಲದ ಹಾಗಾದರೆ, ವಿದೇಶಿ ಗಂಡನ ಸ್ವದೇಶಿ ಹೆಂಡತಿಯಾದರೆ — ಗತಿ ಏನಪ್ಪಾ ಎನ್ನಿಸಿತು. ಎದ್ದು ಮಾತುವ

ಹಾಗಿಲ್ಲ—ಬಿದ್ದು ಮಲಗಲೂ ಆಗುಲ್ಲ ಹೀಗಾದರೆ ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಭಯ. ಏನೋ ದೇವರ ಭಕ್ತರ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ಹೀಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೂ ಬರೆಯುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ತೋರಹತ್ತಿತು.

ಸರಿ. ಎಂಟು ಕಾರ್ಬನ್ ಕಾಗದ ಇಟ್ಟು ಗಂಡು ಸೀಸದ ಕಡ್ಡಿ ಹಿಡಿದು ಒಂಭತ್ತು ಕಾಗದ ಬರೆದೆ. ಒಂದೊಂದನ್ನೂ ಒಂದೊಂದು ಕವರಿನಲ್ಲಿಟ್ಟೆ. ಯಾರಿಗೆ ಕಳಿಸುವುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಹತ್ತಿದೆ. ತಿಳಿದವರಿಗೆ ಕಳಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಏಕೆ ಗೋಳು ಹುಯ್ಯಬೇಕು ಎನ್ನಿಸಿತು. ತಿಳಿಯದವರಿಗೆ ಕಳಿಸಿದರೆ ಅವರೇನೂ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನನಗೆ ಇದನ್ನೇ ಪ್ರಕೃತ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಒಂದು ಫೈರ್‌ಯ್. ಕಾಣದವರಿಗೆ ಕಳಿಸುವಾಗ ಸ್ವಾಮಿಯೇಕೆ ಹಚ್ಚಬೇಕು ಎನ್ನಿಸಿತು— ಸರಿ —, ಒಂಭತ್ತು ನಷ್ಟವೈಡು ಕಾಗದ ಸಿದ್ಧವೂಡಿದೆ.

ಒಂಭತ್ತು ಜನ ಅಪರಿಚಿತರನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕೆಲ್ಲ ಇನ್ನು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳದಲ್ಲೂ ಒಂಭತ್ತು ಜನರಿಲ್ಲ. ವೈಸರಾಯರ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳದಲ್ಲೂ ಅಷ್ಟು ಜನರಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ನಮ್ಮ ಭಾವೆಯನ್ನೇ ಅರ್ಥಮಾಡಲಾರರು. ಕಡೆಗೆ, ಅಕ್ಷರಮಾಲೆಯ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಅನ್ನದಾನಯ್ಯ ಅನಂದಾಚಾರ್ ಹೀಗೆ ಒಂಭತ್ತು ಹೆಸರು ಬರೆದೆ. ತೋಚಿದ ವಿಳಾಸ ಬರೆದೆ. ಕತ್ತಲೆ ಮೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣದ ಹಾಗೆ ಟಿಪಾಲು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಹಾಕಿಯೇ ಬಿಟ್ಟೆ.

ಇವತ್ತು ಒಂಭತ್ತನೆಯ ದಿನ. ಇವತ್ತು ಏನೇನು ಒಳ್ಳೆಯದು ಆಗುತ್ತೋ ನೋಡಬೇಕು. ಅಥವಾ ನನ್ನ ವೋಸ ದೇವರಿಗೆ ತಿಳಿದು ಅನಾಹುತ ಆಗುತ್ತೋ ನೋಡಬೇಕು.

ಆಮೇಲೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ—

—ಗುಟ್ಟು.

[ಈ ಕಾಗದವನ್ನು ಪೋಲೀಸಿನವರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತು ಒಂಭತ್ತನೇ ದಿನ. ಅವರ ಫೇಟಿ ನಿಮಗೆ ಆದರೂ ಆಗಬಹುದು. ಹಣ ಸರಿಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಿ.] ಸಂ.

ನಾ ಮ

(ಜುನಾವಣೆ ಫಲಿತಾಂಶ ಹೊರತಿದ್ದ ದಿನ ಇಬ್ಬರು ಮುರಿಯಾಳುಗಳು
ಹೇಳಬಹುದಾದದ್ದು)

ಎನಗೂ ನಾಮ, ರಂಗ, ನಿನಗೂ ನಾಮ
ಎನಗೂ ನಿನಗೂ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಪಂಗ ನಾಮ ||ಹಲ್ಲ||
ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಅನ್ಯರ ಕೂಡಿದ್ದಿನಗೆ ನಾಮ
ಎನ್ನ ನೀ ಕೈ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ನಿನಗೆ ನಾಮ ||
ತನುಮನಧನದಲಿ ಲಂಚಕ ವಂಚಕ ಎನಗೆ ನಾಮ
ಮನುಷರ ಮಾತಲಿ ನಂಬಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ನಾಮ ||
ಕಾಕುಜನರಾ ಸಂಘವ ಮಾಡಿ ಎನಗೆ ನಾಮ
ಸಾಕು ಎನ್ನಲಾರದೆ ಹೋದ ನಿನಗೆ ನಾಮ ||
ಊರಿನ ಮೋಟರು ಒಲಿಯದಿದ್ದು ಎನಗೆ ನಾಮ
ಭಾರೀ ಮೋಸದ ಒಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ನಿನಗೆ ನಾಮ ||

ರಂಭಾವಿಲಾಸ—ಜಾಹಿರಾತು

ಅಪಾರವನ್ನು ಉಳಿಸುವ ಸಲಹೆ

ನಮ್ಮ ಹೋಟಲು ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಬೆಲ್ಲದ ಪೂರ್ತ ತಿಂದಿರಾದರೆ,
ಬಿಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಆಣೆ ವಜಾ.

ಪ್ರೊಪ್ರೈಟರ್.

== ಮಾ ದೇ ವು ==

ಮಾದೇವು ಅಂದರೆ ಮರವೆಯ ಗೋವುರ. ಕೇವಲ ಎಂಟು ವರ್ಷದ ಹೈದ! ಆದರೂ, ಅವನು ಅದೊಂದು ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣನೆನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಟೋಪಿ, ವುಸ್ಟುಕ, ವೇಸಿಲ್ — ಯಾವುದು ಕೈಗೆ ಸಿಗಲಿ, ಇಟ್ಟಲಿಟ್ಟು, ಬಿಟ್ಟಲಿ ಬಿಟ್ಟು. ಶಾಲೆಗೆ ಫೀಸ್ ಕೊಡಲು ಮರೆವೆ, ಪಾಕ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಬರೆದ ಕಾಗದ ಗಳನ್ನು ಉಪಾಧ್ಯಾಯನ ಕೈಗೆ ಕೊಡಲು ಮರೆವೆ. ನಿಂತ ಕಡೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಮರೆವೆ, ಒರಗಿದ ಕಡೆ ಬೆನ್ನ ಮರೆವೆ ತಾಕಿದ ಕಡೆ ತಲೆ ಮರೆವೆ — ಹೀಗೆ ಅವನ ಮರವೆಯನ್ನು ಅವನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವರಿಗೆ ವಿವರಿಸುವರು.

ಹೋದ ನವರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ, ಎಕ್ಸಿಬಿಷನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ದೇವು ಕೈಲಿ ಕೊಡೆಯೇ ಇಲ್ಲ! ಹನ್ನೆರಡು ರೂಪಾಯಿನ ಸದಾರ್ಥ. ಯಾರಿಗುಂಟು, ಯಾರಿಗಿಲ್ಲ, ನೀವೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ.

ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾರಂಪ. 'ಹಾಳು ಮಾಡಿದೆಯಲ್ಲೋ!' 'ನೀನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇ ನನ್ನನ್ನ ಚೊಕ್ಕಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ' 'ತೊಡೆದು ಕೊಂಡುಹೋಗೋ ಬೇಗ' 'ನಿನ್ನ ತಲೆಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ತಣ್ಣೀರು ಬಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆದೇ! ಯಾರೊ ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು?'

ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಮಗನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಬಿಗಿದು, ಕಡೆಗೆ ವಾಗ್ಬಲ ಉಡುಗಿಹೋದಾಗ ಬೆನ್ನಿಗೂ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ತಂದೆಗೆ ಕೊಂಚ ಖುದ್ದಿ ಸ್ತಿಮಿತಕ್ಕೆ ಬಂತು.

“ಲೋ! ಮನೆಯಿಂದ ಯಾವುದಾದರೂ ಇಂಥ ಸಾಮಾನು, ಒಂದು ಬ್ಯಾಗು, ಒಂದು ಕರ್ಚೀಪು, ಒಂದು ಬಾಚಣಿಗೆ, ಒಂದು ಕುಕ್ಕೈ, ಒಂದು ಕೋಲು, ಒಂದು ಬೈಸಿಕಲ್ಲು, ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋದರೆ, ಪಂಜೆ ತುದಿಗೆ ಒಂದು ಗಂಟುಹಾಕಿಕೊ, ಅಂತ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲವೇನೋ, ನಿನಗೆ.”

“ಹೆಳ್ಳದ್ವಿಯಣ್ಣಾ! ಪಂಜೆ ತುದಿಗೆ ಬೇಡ ಅಂತ ಸಾನು ಕರ್ಚೀಪಿಗೆ ಗಂಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡೆ, ಅಣ್ಣ!”

“ಸಾ! ಎಕ್ಸಿಬಿಷನ್ನಿಂದ ಬರ ವಾಗ, ಕರ್ಚೀಪನ್ನ ನೋಡಿಕೊಂಡೆಯಾ?”

“ನೋಡಿದೆ, ಅಣ್ಣ! ಅದು ಕಿಸೆಯೊಳಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಅಣ್ಣ!..... ಗಂಟು ಸಮೇತ ಪರಾರಿ” ಅಂದ ಮಾದೇವು.

ಮುಂದಕ್ಕೇನು ಮಾಡುವುದು? “ಎಕ್ಸಿಬಿಷನ್ನಿಂದ ಹೊರಡುವಾಗ ಕೊಡೆ ಕೊಂಕುಳಲ್ಲಿತ್ತೆ? ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮಂಟಪೋತ್ಸವಗಳಾಯಿತೆ? ಎಷ್ಟು ಸಲ? ಯಾರ ಯಾರ ಮನೆಮುಂದೆ? ಆಗ ಕೊಡೆ ಇತ್ತೆ? ಯಾರ ಮನೆಗಾದರೂ ನುಗ್ಗಿದ್ದೆ ಯಾ!” — ಎಂಬ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು.

“ಗೊಂಬೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋ, ಅಂತ ಸೋಮು ಕರೆದ. ಅವನ ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೋದ.”

“ಅವರ ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಕೊಡೆ ಇತ್ತೆ ಕೊಂಕುಳಲ್ಲಿ?”

“ಜ್ಞಾಪಕ ಇಲ್ಲ, ಅಣ್ಣ.”

“ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು, ನೆಟ್ಟಗೆ ಮನೆಗೇ ಬಂದಿಯೇನು?”

“ಇಲ್ಲ, ಅಣ್ಣ. ಅವರ ಮನೆಗೆ ತಿಂಗ್ರು ಬಂದಿದ್ದ. ನನ್ನ ಮನೆಗೂ ಬಾರೋ ಅಂತ ಅವನೂ ಕರೆದ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದೆ.”

“ಕೊಡೆ ಇದ್ದ ನೆನಪಿದೆಯೇ?”

“ಇಲ್ಲ, ಅಣ್ಣ! ಆಮೇಲೆ ನರಸಮ್ಮ, ಸಾರಾಯಣ ಇವರಿಬ್ಬರ ಮನೇಲೂ ಗೊಂಬೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಪ್ರಸಾದ ತಿಂದುಕೊಂಡು, ನೆಟ್ಟಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದೆ.... ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡೆ.... ಕೊಡೆಯೇ ಇಲ್ಲ, ಅಣ್ಣ!”

“ಸರಿ! ನೀನು ಪ್ರಸಾದ ತಿಂದ ಮನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ವಿವರಿಸು! ನಾನೂ ಒಂದು ಸುತ್ತು ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತೇನೆ.”

“ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಮುಗಿದು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೆ, ಅಣ್ಣ! ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆ ವಿಕಾಸ ಹೋಗಿದೆ!”

“ಛಾ! ಪೋಕರೇ! ನಿನ್ನ ಪ್ರಸಾದ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕೋ! ನಮ್ಮ ಕೊಡೇನ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಅಪ್ಪಿತಪ್ಪಿ ನೀನಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಹೋಗಿ ತರುತ್ತೇನೆ ನೀನಿಲ್ಲೇ ಇರು.”

ಮನೆ ವಿಳಾಸಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ ಕೇಳುತ್ತ ತಂದೆಯ ಕೋಪದ ಉರಿ ಇಮ್ಮಡಿ ಸಿತು. ಒಂದು ಸಲದ ನಗರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವೇ ಆಗುತ್ತೆ. ಅದರೂ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ. ಹೊರಟರು. ಹೊಸಲು ದಾಟಿದಾಗ “ಲೋ! ಅಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಆ ಕೊಡೆ ಸಿಗದೆ ಇದ್ದರೆ ನಿನ್ನನ್ನ....ನಿನ್ನನ್ನ....ಬಲಿಹಾಕಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಇವತ್ತು ರಾತ್ರಿ” ಎಂದು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಒದ್ದರು.

ಸಾರಾಯಣನ ಮನೆ ವರಾಹಸ್ವಾಮಿ ಅಗ್ರಹಾರದ ಕೊನೆಯ ಮನೆಯ ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಟೌನ್ ಹೌಸ್. ಆ ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ ದೇವರ ಹೆಸರು ಹಿಡಿದು

ಧೃವನಂತೆ ಕೂಗಿದಾಗ, ಒಬ್ಬ ಹರಕಲು ನಿಕೃರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ. “ಲೋ! ಮಹಾದೇವ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲವೇನೋ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಗೊಂಬೆ ನೋಡೋದಕ್ಕೆ?” ಅಂದರು. ಆ ಹಡಗಿನ ಮರೆವೆ ಮಹಾದೇವನಿಗಿಂತ ಮೂರುಸಾಲು! “ಯಾವ ಮಹಾದೇವ?” ಅಂತ ಅವನು ಸವಾಲು ಹಾಕಿದ, “ಅವನೇ ಕಣೋ! ನಿನ್ನ ಕ್ಲಾಸು! ಚಾಮುಂಡಿ ಬಡಾವಣೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಾನಲ್ಲೋ ದಿನಾಲು! ಮೊನ್ನೆ ಮೇಷ್ಟರು ಬಿಂತಿನಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಮಂಡಿಮುರಿದು ಕೊಂಡನಲ್ಲೋ” ಅಗ ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು. “ಓ! ಗೊಬೇನೆ!” ಅಂದ. “ನೀವು ಹಾಗೇನು ಅವನನ್ನು ಕರೆಯೋದು? ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ!” ಅಂತ ಕೋಪದಿಂದ ಕಟಕಟನೆ ಹಲ್ಲುಕಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು. ನಾರಾಯಣನ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಎರಡು ಬಿಡಬೇಕೆನಿಸಿತು. ಅದರೆ, ಕೊಡೆ? ಹನ್ನೆರಡು ರೂಪಾಯಿ ಸವಾರ್ಥ, ಯಾರಿಗುಂಟು? ಯಾರಿಗಿಲ್ಲ?... ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರು “ಗೊಬೆ ಬಂದಿದ್ದ, ಬಂದು ಹೊರಟುಹೋದ” “ಅದು ಸರಿ! ಅವನ ಕೊಡೆ ಇಲ್ಲಿ ಇದೆಯೋ ನೋಡು!” ಅಂದರು, ತಂದೆ. ಒಳಗಿಂದ ನಾರಾಯಣನ ತಂದೆ ಅರ್ಭಟಿಸಿದರು. “ಲೋ! ಏನೋ ಅದು? ಬೀದಿಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಮಾತು? ಯಾರೋ ಅದು? ಇನ್ನೂ ಮುಗಿ ದಿಲ್ಲವೇನೋ ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರ ಅವಾಂತರ..... ಬಾರೋ ಒಳಕ್ಕೆ!” ಅಂದರು ಅವರು. ಅಗ, ಆ ಹುಡುಗ, “ಗೊಬೆ ತಂದೆ ಬಂದಿದಾರೆ, ಅಣ್ಣ!” ಅಂದ ಅದಕ್ಕವರು, ಮನೆಯಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದು, “ಬನ್ನಿ! ಬನ್ನಿ! ಒಳಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ! ಗೊಬೆ ತಂದೆಯೇ ನೀವು! ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ, ನಾರಾಯಣ ಕೆರೆಯುವುದನ್ನೇ ನಾವು ರೂಢಿಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ, “ಯಥಾಬಾಲಃ ತಥಾ ತಲಃ” ಹ್ಹ....ಹ್ಹ ಹ್ಹ....” ಅಂದರು.

ಪ್ರಸಾದ ಕೊಟ್ಟರು. ಕೊಡೆಮಾತ್ರ ಇರಲಿಲ್ಲ. “ಗೊಬೆ ಜೊತೆಗೆ ನೀವು ಒಂದು ದಿನ ಬನ್ನಿ, ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ” ಎಂಬ ಆದರದ ಮಾತನ್ನು ಕಿವಿಗೆ ತುಂಬಿ ಕೊಂಡು, ತಂದೆ ಬೀದಿ ಸೇರಿದರು. ನರಸಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಮಹಾದೇವನಿಗೆ ಗೊಬೆ ಎಂಬುದೇ ನಾಮಧೇಯ! ತನ್ನ ಕುಲಕುತಾರನನ್ನು ಎಷ್ಟು ಬಗೆಯಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದರೂ ನರಸಿಮ್ಮ ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ....ಕಡೆಗೆ, ತಲೆತಗ್ಗಿ ಸಿಕ್ಕೊಂಡು, ಕೊಡೆಯ ಮೇಲಿನ ಅಸೆಗಾಗಿ, ಆ ತಂದೆ, “ನೀವೇನೋ ಅವನಿಗೊಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಲ್ಲೋ!.... “ಗೂ ... ಗೂ....ಗೂ....” ಎಂದು ಸೂಚನೆ ಕೊಡುತ್ತಲೂ, ಆ ಹುಡುಗ “ಗೊಬೆ” ಎಂದು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡ.

ಕಿಂಗ್ರುವಿಗೆ “ಗೂ..... ಗೂ..... ಎಂಬುದು ಸಾಲಿಲ್ಲ. “ಹಾಳಾದ್ದು, ಇವನಿಂದ ನನ್ನ ಮಾನ ಎಷ್ಟು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣುಪಾಲಾಯಿತು. ಗೊಬೆಯ ತಂದೆ ಅಂತ ಆಗಲೇ ಎರಡು ಅಗ್ರಹಾರಗಳಿಗೆ ಪ್ರಚಾರವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲೂ, ಅದೇ ಗೋಳು.” ಎಂದು ಗೊಣಗುತ್ತಾ, ಅವರು, ಕೊಂಚ ಗಂಭೀರ

ವಾಗಿ, “ನೀವೆಲ್ಲ ಔಲ್ ಆಂತೀರಲ್ಲೋ, ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ?” ಅಂದರು. “ಓ! ಗೂಬೇನೇ! ಬಂದಿತ್ತು ಬಂದಿತ್ತು! ಬಂದು ಪ್ರಸಾದ ತಿಂದುಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಕೊಡೆ ತರಲಿಲ್ಲ” ಎಂಬ ಉತ್ತರವೇ ಅಲ್ಲೋ. ಗೂಬೆಯ ತಂದೆಗೆ ಅಲ್ಲೋ ಕಡಲೆಹಿಟ್ಟಿನ ಪೊಟ್ಟಣ, ತಾಂಬೂಲ ಲಭಿಸಿತು.

ಸೋಮು ಮನೆ ಸೇರಿದಾಗ ಗಂಟೆ ಹತ್ತೂವರೆ. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವರು ತಾವಾಗಿಯೇ, “ಲೋ! ಗೂಬೆ ಬಂದಿದ್ದ ನೇನೋ ಇಲ್ಲಿ, ಸಂಜೆ?” ಎಂದು ನಿಸ್ಸಂಕೋಚವಾಗಿ ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟರು. ಸೋಮು ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಅವನ ತಂದೆ ಕೃಷ್ಣರಾಯರು, “ಒಳಗೆ ಬನ್ನಿ ಸ್ವಾಮಿ! ತಾವು ಯಾರು?” ಅಂದರು. ಸರಿ! ತಾನೇ ಗೂಬೆಗೆ ಕಾರಣಭೂತ ಎಂದು ಅವರಿಗೂ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ, ಅಲ್ಲಿ, ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಮಾಲು ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಹೋದ ಒಡವೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಗಾಡಿಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿಸಿ, ಒಳಗೆ ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಾದೇವನನ್ನು “ಲೋ! ನಿನ್ನಿಂದ ನನಗೆ ಇವತ್ತು ಆದ ಮಂಗಳಾರತಿ ಎಷ್ಟು ಗೊತ್ತೇನೋ ಗೂಬೇ!” ಎಂದು ಮೂದಲಿಸಿದರು.

“ಕೊಡೆ ಸಿಕ್ಕಿತೇನಣ್ಣ!” ಅಂದ ಮಾದೇವ, ಬೈಗಳು ಮುಗಿದಾಗ,.... ಕೊಂಕುಳಲ್ಲಿದ್ದ ಕೊಡೆ ಎಲ್ಲಿ?.... ಓ! ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಮರೆತೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು ಮಹಾರಾಯರು! ...

— 0 —

ಮಾಸ್ಕೋಕ್ಕೆ ಜರ್ಮನ್ ಶಾಂತಿದೂತರು ಹೋಗಿರುವರಂತೆ

— ನಮ್ಮೂರಿನ ಶಾಂತಿದೂತರನ್ನು ಸೆರೆಯಿಂದಲೇ ಹೊರಗೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

✱

✱

✱

ಯೂರೋಪಿನ ಸಂಗ್ರಾಮ ಮುಗಿಯುವ ಸೂಚನೆಗಳು ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತಾ, ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತಾ, ಭಾರತ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದೇ ವರಿತು ಹೋಗುತ್ತಂತೆ ಮಿತ್ರನಾಯಕರಿಗೆ.

✱

✱

✱

ಕುಳ್ಳ ಜಪಾನೀಯರ ಮೇಲೆ ಕಾಳಗವಾಡಿ, ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೆಂದು ಆನೆಸಿಕಾರಿಗೆ ವೈಸರಾಯರು ಬರುವರಂತೆ.

✱

✱

✱

ಪುಸ್ತಕಗಳು

ಇವು ಹೆಚ್ಚಿದಷ್ಟು ಗೌರವವೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಡಸು ಅಂದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಗುಮಾ ಬೀಕು. ರೂಮು ಅಂದಮೇಲೆ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಲ್ಲದೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ? ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಅರಸಿನ ಕುಂಕುಮ ಇದ್ದಹಾಗೆ ಗಂಡ ಸಿಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಪುಸ್ತಕಗಳಿವೆ, ಇಷ್ಟು ಇವೆ, ಎಲ್ಲ ಹೊಸ ಪುಸ್ತಕಗಳೂ ಇವೆ ಎಂದು ಜಂಬ ಹೊಡೆಯಬಹುದಲ್ಲ. ಅಂತೂ -ಇದೂ ಒಂದು ಚಟ. ವಸ್ತು ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಅನ್ನೋದು ಹುಟ್ಟುಗುಣವಂತೆ. ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರನ್ನ ನೋಡಿ. ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಆಗುವಷ್ಟು ದವಳ ಧಾನ್ಯ, ಕಾಳುಕಡ್ಡಿ, ಬೀಳೆಬೆಲ್ಲ ಹೀಗೆ ದಾಸ್ತಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಇಂಗ್ಲೀಷರು — ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಸಾಕುತ್ತಾರೆ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಲಹೆ ತ್ತಾರೆ. ನಮಗೋ! ದವಸಧಾನ್ಯ ಸಿಗೊಲ್ಲ ಕುದುರೆಗಳಿಲ್ಲ ನಾಯಿಗಳಿಲ್ಲ ಕತ್ತಿ — ಹೀಗಿರುವಾಗ ಪುಸ್ತಕಗಳೇ ಗತಿ ಹೌತೆ. ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬಹುದು. “ನಿಜ, ಪುಸ್ತಕ-ಸಂಗ್ರಹ ಕಾರ್ಯ ಆಯಿತು. ಅದ ರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಏನು?” ಅಂತ. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಬಲು ಸುಲಭ.

ಈಗ ನೋಡಿ ನೀವು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಓ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾ ಅಂತ ಏಳು ತ್ತೀರಿ. ಎದ್ದು, ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಮಡಿ ಉಟ್ಟು—ಅನ್ನೋದಲ್ಲ ಹತ್ತು ಗಂಟೆ. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಗೆ ಅಡ್ಡಾಡಿ ದೋಸೆ ಕಾಫಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಒರೋಣಾ ಅಂತ ಹೊರಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಬಂದರು ಅಂತ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಜನ ಕೈನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಲಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಸಾಕು. ಏನು ಅಂದ್ರೆ ಬಂದೇಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಬನ್ನಿ ಅಂದರಂತೂ ಬಂದು ಕೂತೇಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಅವರು ಇನ್ನು ‘ದಯಮಾಡಿಸೋದು’ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೋ! ಅಂತೂ ಬೆಳಗಿನ ದೋಸೆಗೆ ಜಕ್ಕರ್ ಬಿತ್ತಲ್ಲ ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ಸಂಕಟ ಆಗ ಸಂಕಟ ಬಂದರೆ ವೆಂಕಟರಮಣ ಇದ್ದಾನಲ್ಲ. ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ನೋಡಿ. ಏರಿಸಿ ಏರಿಸಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಲ್ಲ! ತೆಗೀರಿ ಒಂದೆರಡನ್ನ. ಎದುರಿಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಯಾವುದಾದರೂ ಎರಡು ಹಾಕಿ ಮಗುಚಿರಿ. ತುರುಮಾಡಿ ಉಪದೇಶಕ್ಕೆ! ಒಂದು ನದ್ಯಾನೋ, ಒಂದು ಗದ್ಯಭಾಗವನ್ನೋ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಪಠಿಸಿ. ಅಲ್ಲ ಓದೋಕೆ, ಉಪದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವಾಗ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಗಿಸಿಕೊಂಡಿರ ಬೇಕಲ್ಲ ಅಂತ ಕೇಳುತ್ತೀರೇನು? ಅಂಥದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಪುಸ್ತಕದ ಮುನ್ನುಡಿ, ಹಿನ್ನುಡಿ, ಮೇಲುನ್ನುಡಿ, ಕೆಳನ್ನುಡಿ (foot notes). ಹೊದಿಕೆನ್ನುಡಿ, ಹರನ್ನುಡಿ

(ವಿಮರ್ಶೆ) ಇಷ್ಟು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ನಿಮ್ಮ ನುಡಿ ಅನವಶ್ಯಕ. ಹಾಗಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾಯಿಕೋಡೆಹಾಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಓದಲು ಕಾಲ ವಾದರೂ ಎಲ್ಲಿದೆ ಮತ್ತೆ. ಸಿನಿಮಾ ನೋಡೋದು ಯಾವಾಗ, ವಾಕ್ ಯಾವಾಗ, ವಿರಾಮ ಯಾವಾಗ, ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಎಲ್ಲ? ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ಬುಕ್ ವರ್ಮ್ ಆದರೆ ಹೊಟ್ಟೆಲಿ ಹುಕ್ ವರ್ಮ್ ಆದಾವು ಅಂತ ಎಚ್ಚರಿಕೆ..... ಇಂತಿ ಆ ಮಾತು. ಅಂತ ನೀವು ಎರಡು ಪದ್ಯ ಓದುವುದರೊಳಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಮಿತ್ರವರ್ಗವು ಆಕಳಿಸುತ್ತದೆ. ಮೈಮುರಿಯುತ್ತದೆ. ಆಕಡೆ ಈಕಡೆ ನೋಡುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರೋಣವೇ ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಗೆದ್ದೆ ಎನ್ನಿ ನೀವು. ಆಗಲವ್ವ. ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಆಯಿತೇನೋ ಅನ್ನಿ. ಅಂತೂ ನಿಮಗೆ ಹನ್ನೂದು ಗಂಟೆ ವಾದರೂ ಬಿಡುವು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಹೊರಡಿ ಕಾಫಿ.

ನನಗೆ ಗೊತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಯೋಚನೆ. ಸ್ನೇಹಿತರು ಉಪದೇಶಕ್ಕೂ ಹೆದರದೆ 'ಜಿನಗನ ಹಳ್ಳಿಯ' ಹಾಗೆ ಬೇರೂರಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಗತಿ ಏನೂ ಅಂತ ಅಲ್ಲವೇ! ಉಪಾಯ ಬಹಳ ದೂರವಿಲ್ಲ. ಗುಂಪಿನಿಂದ ಎರಡು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ನಿಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಕೊಡಿ. ಕೊಟ್ಟು "ಇದನ್ನು ಓದಿಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ. ಆಮೇಲೆ ವಿಚಾರ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡೋಣ" ಅನ್ನಿ. ಗೆಳೆಯರು ಗಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅವರು ಬರೊಲ್ಲ, ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯೊಲ್ಲ — ಹೆದರಬೇಡಿ.

ಸಂಸಾರ ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಮನೆಗೊಂದು ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರ ಇರಲೇಬೇಕು ಮತ್ತು ಒಂದು ಓದುವ ಕೋಣೆಯೂ (Study Room) ಅವಶ್ಯಕ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿತು ಎನ್ನೋಣ. ಆಗ ನೀವು ವಾದಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಹೋಗಿ ಓದುವ ಕೋಣೆಗೆ. "ಓದುತ್ತಾ" ಕುಳಿತು ಬಿಡಿ. ಹಿಂದೆ ಅರಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಟ್ಟಿನ ಕೋಣೆ ಎಂದು ಒಂದು ಭಾಗ ಇರುತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ರಾಣಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಾಗ ಅವಳು ಎಲ್ಲ ಹವ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು, ಒಡವೆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಎಸೆದು ಹನ್ನೆರಡು ಸಹಜರೂಪದಿಂದ ಈ ಸಿಟ್ಟಿನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದಳಂತೆ. ಕೊನೆಗೆ ರಾಜನು ಬರುತ್ತಿದ್ದ, ಅನ್ನಿ. ಹಾಗೆ ನೀವೂ ಮಾಡಬಹುದು, ಸ್ವಡಿ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ, ಆ ಸಂಸಾರದ ಅಂದೋಲನದಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆ ಬರದಿದ್ದರೆ ಅದೇ ಉಪಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿ. ಓದಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ನಿದ್ರೆ ತಾನಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಹೆಚ್ಚು ಏಕೆ ಅನ್ನುವುದು ಈಗ ಅರ್ಥವಾಯಿತೆ? ಸುಖನಿದ್ರೆಗೆ ಹೊದಿಕೆ ಹಾಸಿಗೆ ಯಾವುದೂ ಅಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಸರಿಯಾದ ಎತ್ತರವಾದ ತಲೆದಿಂಬು ಇರಬೇಕು. ಒಂದುವೇಳೆ ದಿಂಬಿನ ಎತ್ತರ ಸಾಲದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳಿವೆ. ದಪ್ಪದವು ಗ್ರಂಥಗಳಿರುವುದು ಯಾತಕ್ಕೆ?

ಹೇಳುತ್ತ ಹೋದರೆ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ಆಗುವ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಮೂರುದಿನ ಹೇಳಬಹುದು, ಮೂವತ್ತು ಪುಟ ಬರೆಯಬಹುದು. 'ಪುಸ್ತಕಗಳ

ಉಪಯೋಗ' ಅಂತಲೇ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸಬಹುದು. ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳಿ. ಸೌದೆ ಇಲ್ಲದಾಗ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ಕಾಫಿ ಕಾಯಿಸುವುದು, ಕೋಡಬಳಿ ತಂದು ಎಣ್ಣೆಯ ಕೈಯನ್ನು ಅದರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಒರಸಬಹುದು. ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನ ಆದರೆ ಅರಸಿನ ಕುಂಕುಮ ಕಟ್ಟಬಹುದು, ಮಕ್ಕಳು ಹಟ ಮಾಡಿದಾಗ ಆಟಕ್ಕಾಗಿ ಬಸವನ ಜೊತೆಗೆ ಬಣ್ಣದ ಪುಸ್ತಕ ಕೊಡಬಹುದು, ಕೊನೆಗೆ ಬೆಂಡತಿಯ ಮೇಲಿನ ಸಿಟ್ಟನ್ನು ಪುಸ್ತಕದ ಮೇಲಾವರಣ ತೀರಿಸಬಹುದು.

ಅಂತೂ ಪುಸ್ತಕಗಳೆಂದರೆ ಮಾನವನ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ, ಕಾನುಧೇನು. ಅದು ಬಿಡದ ಫಲವಿಲ್ಲ, ಅದು ಕೊಡದ ಅವ್ಯಯವಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಿಂದ ಉಪಯೋಗವೇ ಹೊರತು ನಷ್ಟ ಸುತಾರಾಂ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆ ಅಂತೀರೋ, ಹೇಳಿ ನೋಡೋಣ. ನಿಮ್ಮ ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿರುವ ಎಷ್ಟು ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ನೀವು ಕಾಸು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ? ಹು! ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಗೌರವಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ವಿಶ್ವಾಸಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಸ್ನೇಹ ಮಿಕ್ಕು, ಒಲವಿನ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಬಂದವುಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು. ಕೆಲವು ಬೇಡಿತಂದ ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಕೆಲವು ಕಾಡಿ ಎರವು ಸಡೆದು ತಂದವು, ಕೆಲವನ್ನಂತೂ — ತಂದಿದ್ದೀರಿ.

ಎನ್. ಪ್ರಹ್ಲಾದರಾವ್.

“ ಈಗ ನೋಡು. ಅದಕ್ಕೇ ಈಕಡೆ ಬರೋದು ಬೇಡ,
ಓಡಬೇಕಾಗ್ತದೆಂದೆ

❖ ನಾನು ನೋಡಿದ ಸಿನಿಮಾ ❷ ❖

ನಾನು ಒಂದು ಸಿನಿಮಾ ನೋಡಿದೆ.

ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ, ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ವರೆಗೆ ಷಡಿ ಎತ್ತರವಿರಬಹುದು, ಕನ್ನಡಿ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು ತನ್ನನ್ನು ಕಾಣೇ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ತಾನು ಎವರೆಸ್ಸಿನ ಅವಳಿ, ತಾನು ಮನ್ಮಥನ ಮೊಮ್ಮಗ ಎಂದು ಅವನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಹಾಗಿತ್ತು.

ದರ್ಶನ ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಸಂತೃಪ್ತಿಯ ರೀವಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದ. ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗಿಂತ ಎತ್ತರವಾದವರೂ, ಅವನಿಗಿಂತ ಸ್ಫುರದ್ರೂಪಿಗಳೂ, ಅವನಿಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರೂ, ಓಡಿಯಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಿಂದೆ ಅವನು ಒಂಟಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ, ಹಿಂಡಿನಗಲಿದ್ದ ಗಜವಾಗಿದ್ದಾಗ, ಅವನೇ ಮಹಾಮೈಲಿ ಎಂದು ಮರ್ಯಾದೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅವನು ಅಂಗುಲಕ್ಕಿಂತ ಅತಿ ಕೀಳಾಗಿ ಹೋದ.

ಆದರೆ ದೇವರು ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ. ತನ್ನ ಬೂಟ್ಟಿನ ತಳಭಾಗಕ್ಕೆ ವಸ್ತ್ರ ವಸ್ತ್ರ ಅಟ್ಟಿ ಹಾಕಿಸಿ, ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮೊಳದುದ್ದ ಟೋಪಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ, ಎತ್ತರ ಎರಿಸಿಕೊಂಡ. ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣ ಬಳಿದು ರೂಪ ರಂಗಾಯಿಸಿಕೊಂಡ. ಎರವಲು ಬಟ್ಟೆ ತಂದು ಹೊಸಹೊಸ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಮೆರವಣಿಗೆ ಮೆರೆದ.

ಮೆರವಣಿಗೆಯ ಮತಾಪು ಮೂರು ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರ. ಅದುವರೆಗೆ ಕಾಣದ ಅವನ ಎತ್ತರ ಕಂಡವರು ಮೊದಲು ಕಣ್ಣುಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟರು ಅನಂತರ ಅವನ ಕಾಲಕೆಳಗೆ ಅವನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ನೋಡಿ ಹೆಣ್ಣುಪಲ್ಲು ಬಿಟ್ಟರು. ಗಾಳಿ ಬಂತು, ಮಳೆ ಬಂತು, ಧೂಳು ಬಂತು; ಬಳಿದ ಬಣ್ಣ ಕೊಚ್ಚಿಹೋಯಿತು, ಉಳಿದ ಬಣ್ಣ ಕೊಚ್ಚಿಯಾಗಿತ್ತು. ಎರವಲು ಬಟ್ಟೆ ಕಾಣೇ ಎಷ್ಟು ದಿನ ಎಗುರಾಡೀತು? ಕೆರೆಯ ನೀರು ಕೆರೆಗೇ ಕೊನೆಗೆ!

ಆದರೆ ದೇವರು ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದ. ನಾಲ್ಕು ಅಡಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇಂತವರು ನಾಲ್ಕು ಜನರನ್ನು ಕರೆದ. 'ನನ್ನ ತಲೆ ನೋಡಿ' ಎಂದ. ನೋಡಲು ಮುಖ ಮೇಲೆತ್ತಿದವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಣ್ಣು ಹಾಕಿದ. ಮೊಂಡು ಮೂಗರು ಮೂವರನ್ನು ಹಿಡಿದ. ತನ್ನ ಮಹಾಮೂಗು ತೋರಿಸಿದ. 'ನನ್ನ ಮೂಗು ನೇರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಮಾತ್ರ ನಿಸುಗೆ ಫುಕ್ತಿ' ಎಂದ. 'ನಮಗೆ ಹಳೆಯ ಬಟ್ಟೆ ಬೇಡ, ನಮಗೆ ಹೊಸಬಟ್ಟೆ ಬೇಕು' ಎಂದು ಹೊಸಗೀತೆ ಹಿಡಿದ. 'ನನ್ನ ಬಟ್ಟೆ ನೀವು ಹಿಡಿಯಿರಿ' ಎಂದು ಅನುಗೀತೆ ನುಡಿದ. ತನ್ನ ಹರಕು ಹೊಲಸು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಹೊದಿಸಿದ.

ಸುತ್ತು ನೋಡಿದ. ಎಲ್ಲರೂ ತನಗಿಂತ ತಗ್ಗಿನವರೇ. ಎಲ್ಲರೂ ತನಗಿಂತ ಕುರೂಪಿಗಳೇ, ಎಲ್ಲರೂ ತನಗಿಂತ ದರಿದ್ರರೇ, ತನ್ನ ಹಿರಿಮೆಗೆ, ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಪರಮಾಧ್ಯಕ್ಷಪದಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಹಿರಿಹಿರಿ ಹಿಗ್ಗಿಹೋದ.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ, ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಆ ಹಿರಿಹಿರಿ ಶಬ್ದ ವಟವಟವಾಯಿತು. ಬರಬರುತ್ತ ಆ ವಟವಟಕ್ಕೆ ಒಂದು ಗುಂಯ್ ಗುಂಯ್ ಗಾನ ಹಿಮ್ಮೇಳವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆ ವಟವಟ-ಗುಂಯ್ ಗುಂಯ್ ಶಬ್ದದಾಂಶ ತೃದ ಹಿಂದೆ ತಿರುಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಭುಸ್ ಭುಸ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಆ ಶಬ್ದಾಘಾತದ ಗರ್ಭದಿಂದ ರಜತವರದಿಯ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ರದ ಬಾಲ ಪ್ರಸವವಾಯಿತು. ಬಾಲ ಮೈಯಾಯಿತು, ಮೈ ತಲೆಯಾಯಿತು. ನೀರಿಲ್ಲದ, ನೆರಳಿಲ್ಲದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಗೊಳಿಯಂತೆ ಗುಟುರು ಹಾಕುವೆನೆಂದು ಭ್ರಮಿಸಿ ವಟವಟ ಗುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಊದಿದ ಕವೈ ಕಂಡುಬಂತು. ಅದರ ಸುತ್ತ ಕರಿಯ ಪ್ರಭಾವಲಯದಂತೆ ಸುತ್ತುತ್ತಾ 'ಜಯ ಹೆ ಭಾರ ವಿಧಾತಾ' ಎಂದು ಹಾಡಿದ್ದೇ ಹಾಡುವ ಸೊಳ್ಳೆಗಳ ಸಾಲುಮಾಲೆ!! ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹಿಂದೆ ಹೆಡೆಯೆತ್ತಿ, ಬಿಚ್ಚಿ, ಬುಸುಗುಡುತ್ತಿರುವ ಮಹಾಘಟಸರ್ಪ!!!

ಸಿನಿಮಾ ಮುಗಿಯಿತು. ಜನ ಎದ್ದು ಹೊರಟರು. 'ಕಾಯಾ ಶ್ರೀ ಗೌರಿ' ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

—o—

(ಅಗತಾನೆ ಒಂಡತರನ್ನು ಕುರಿತು) “ಹಾಳು ಮಳೆ ಸ್ವಲ್ಪನಾದ್ರೂ ನಿಂತಿದೆಯೇ ಸ್ವಾಮಿ ?”

Only Medium of

Election Campaign

Wall Posters

PRINTED IN

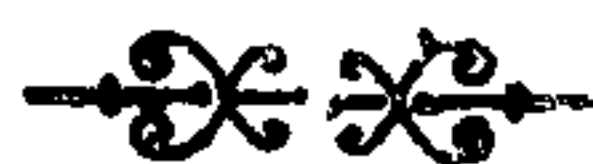
Kannada & English

===== AT =====

B. S. IYENGAR

PRINTER & PUBLISHER

No. 6, COTTONPET :: BANGALORE CITY

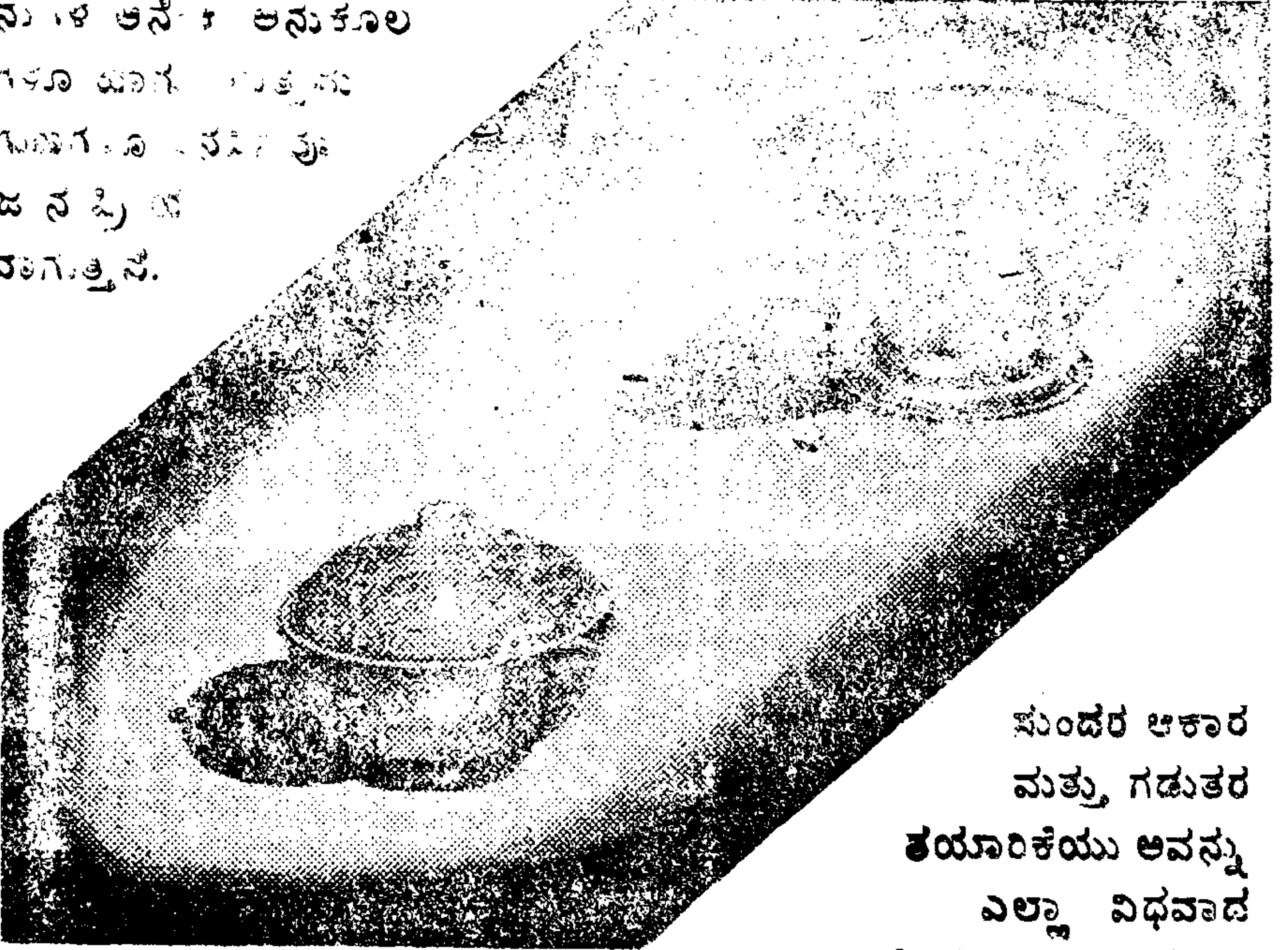

PHONE: 2906

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೀರಿಸುವ ಸುಂದರ ಆಕಾರ

ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಬಾಳಿಕೆ

ಮೈಸೂರೈಟ್ ಅಚ್ಚಿನ ಸಾಮಾ
ನುಗಳ ಅನೇಕ ಅನುಕೂಲ
ಗಳೂ ಬಾಳು ಗುಟ್ಟು
ಗುಣಗಳೂ ನಮ್ಮ ಮು
ಜನ ಪ್ರಿಯ
ವಾಗುತ್ತವೆ.

ಸುಂದರ ಆಕಾರ
ಮತ್ತು ಗಡುತರ
ತಯಾರಿಕೆಯು ಅವನ್ನು
ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ
ಕೆಲಸಗಳಿಗೂ ಬಳಸಲು
ನಂಬಿಕೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಮೈಸೂರೈಟ್

ಅಚ್ಚಿನ ಸಾಮಾನುಗಳು

ಗೌರ್ಮೆಂಟ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ,

ಬೆಂಗಳೂರು.

ಭಾರತೀಯ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಂದ

ಭಾರತೀಯ ಬಂಡವಾಳಗಾರರಿಂದ

ಭಾರತೀಯ ಕಲಾಕೌಶಲ್ಯದಿಂದ

ಕೂಡಿರುವುದೇ

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ

ತಯಾರಿಕೆಯ ನೈತಿಕತೆ

ಭಾರತದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತದೆ

ಖ್ಯಾತಿಪಡೆದಿದೆ

ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಳಿಸುವ ಮಹತ್ತರ ದೃಶ್ಯಪ್ರದರ್ಶನ
— ಸಾರಧಿಯವರ ದೃಶ್ಯವೆಂದರೆ —

ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯ ದೃಶ್ಯವೆಂದೆ
“ಮಾಯಾ ಲೋಕಂ”

ಭೂಮಿಕೆ

ಅಂಧ ದೇಶದ-ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ
ನಟನಟರ ಸಮ್ಮುಹ

ಕನ್ನಾಂಬ,

ಸಿ. ಎಸ್. ಆರ್.

ಅಂಜನೇಯಲು,

ಕಮಲಾ ಕೋಟೈಸ್,

ಜಿ. ವಿ. ಸುಬ್ಬರಾವ್,

ಬೆಜವಾಡ ರಾಜರತ್ನಂ,

ಲಂಕಾ ಸತ್ಯಂ, ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕನ್ನಡ ತಾರೆ ಎಂ.ವಿ. ರಾಜಮ್ಮ

ಇವರೇ ಮೊದಲಾದವರು ನಟಿಸಿರುವರು

ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರ ನಿರ್ದೇಶಕರು :

ಜಿ. ರಾಮಬ್ರಹ್ಮಂ

FOR MYSORE STATE, SOUTH CANARA & COORG :

Vijayalakshmi & Co.

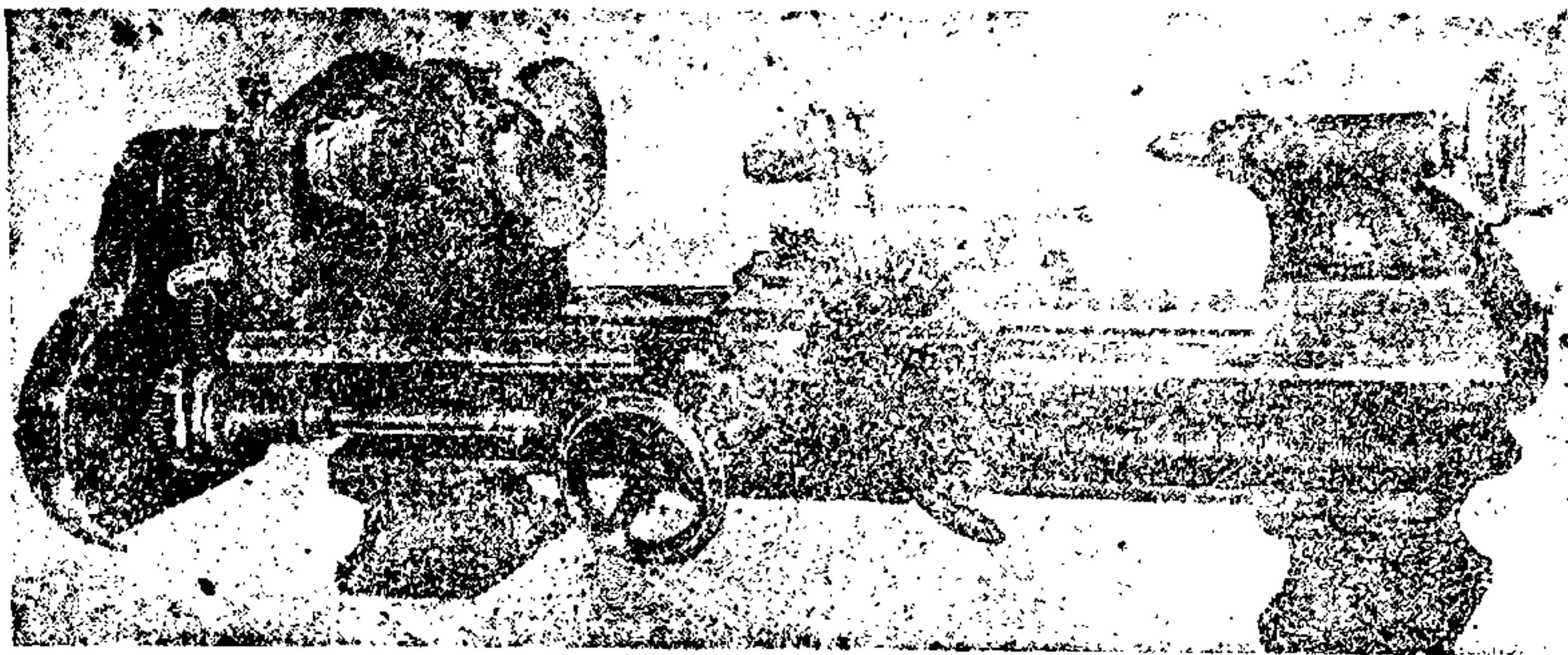
BOOKING THROUGH :

A. V. RAMANAMURTY

247, Gandhi Nagar

::

Bangalore City

**MACHINE
TOOLS**

TRADES
BANGALORE CITY

ಮೆದುಳಿಗೆ ತಂಪು - - -

- - - ಮನಕ್ಕೆ ಇಂಪು

ಉಷ್ಣಾಯ್

ಪರ್ ಪೂಮ್ ಕೃಷ್ಣರ್ ಆಯಿಲ್

ಸುಗಂಧಪೂರ್ಣವಾದ ಈ ಹರಳೆಣ್ಣೆ ಕೇಶ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಮೋವಕವಾದದ್ದು

—o—

ಉಷ್ಣಾಯ್

ಓ - ಡಿ - ಕೊಲೋನ್

ಹರ್ಷದಾಯಕ ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯ.

ಬಿಸಿಲು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಂಪನ್ನೀಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅಸಮಾನವಾದುದು

—o—

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನ, ಕೊಡಗು, ಸೀಡೆಡ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಏಜೆಂಟರು :—

ಓಂಕಾರ್ಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್,

ಅನೇನ್ಕೂ ರೋಡ್ :: :: ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

THE USHA CHEMICAL PRODUCTS CO
BANGALORE CITY

C. P. S.

U C

Printed by B. S. Iyengar, Bangalore City.
Publisher—B. N. Gupta, Editor—M. SRIVARAM.
